

ΓΜ 3311

32m2.

[1839:] ή 1840.

εγγράφον ε Κανον.
Μαργαρίτης

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κ.
Hanyas
K. P. P. P. P.
Chortazar

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΙΣΧ. 91.0022

FM 3311

3 2ης

[1839:] 1840

Επιγραφή = Νίκη. Μαυρογενής

ΕΡΗΜΙΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Εἰς τὴν περήγησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀπέρασα καὶ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν εἰς τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπορρίφθῃ ἀπὸ τὸν Λόρδον Μέγαν Ἀρμοστὴν ἢ πρὸς τὴν Προστάτιδα Βασίλισσαν ἀναφορὰ περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος.

Δὲν θέλω σὲ περιγράψαι τὴν νῆσον τὴν γνωρίζεις ἀξιόλογα· σὺ ὅμως δὲν εἶδες τὸ χάλκινον ἄγαλμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἄδαμ, πρόφην Ἀρμοστοῦ τῶν Νήσων, τὸ ὁποῖον τῷ ἀνύψωσεν ἡ Βουλὴ *ad haeviventi*, διότι εἰσῆξε μὲ τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν τὰ ὕδατα εἰς τὴν πόλιν διὰ ὀχετῶν, οὔτινες χροιάζονται ἀκαταπαύστως διόρθωσιν. Τὸ χάλκινον αὐτὸ ἄγαλμα, ἔργον τοῦ γλύπτου Προσαλέντου, τὸν ὅποιον πρόωρος θάνατος ἐμπόδισε νὰ τελειώσῃ, κεῖται ὀλίγον μακρὰν τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος τοῦ Μαρεσιάλου Σουλεμπουργ, ὅστις στρέφει ἀγρίως τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ ἐναντίον μέρος. Ματαίως ἐζήτησα ἐν μνημείον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνθυμίζῃ, ὅτι ἡ γῆ αὕτη εἶναι ἡ πατρίς τοῦ Εὐγενίου, τοῦ Νικηφόρου, τοῦ Καποδίστρια, ἢ νὰ μαρτυρῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἰονίου λαοῦ εἰς τὸν ἀείμνηστον Λόρδ Γουλφόρδ.

Γνωρίζων τὸ Σύνταγμα τοῦ ἡνωμένου Ἰονικοῦ Κράτος, σὺ δὲν ἐπὶ τῇ νῆσῳ τὴν ἰσχυρίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος.

ρυθμίσεώς των αναφορᾶς, ἥτις ὑπεγράφη ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους Ἐκλογεῖς. Οἱ Κερκυραῖοι ἐζητοῦσαν ἐλευθερίαν ἐκλογὴν τῶν Παραστατῶν των διὰ κανονικῆς συνελεύσεως τῶν ἐκλογέων καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀφαίρεσιν τοῦ μονοπωλείου τοῦ τύπου, ἐνιαυσίους Γερουσιαστὰς, ἰσονομίαν διὰ τοὺς ὑπηκόους καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς, καὶ ἄλλα οὐσιώδη, τὰ ὅποια εὐκόλως θέλεις ἐννοήσεις, ἐὰν λάβῃς τὸν κόπον νὰ ἀναγνώσῃς πάλιν τὸ Σύνταγμα των.

Ὡς βλέπεις, τίποτε δικαιότερον παρὰ τὴν αἴτησίν των· καὶ θυμάζω μάλιστα, πῶς ἡ Ἀγγλία, ἥτις προμαχεῖ ὑπὲρ τοῦ ἐξευγενισμού καὶ τῆς προόδου, ἡ Ἀγγλία, ἥτις ὑπερασπίζεται τὸν ἐθνισμόν τῆς Ἀσίας, ἡ Ἀγγλία, ἥτις ἀναπετὰ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ τῶν μεσημβρινῶν λαῶν, δὲν ἐπρόειχε προτῆτερα τοὺς Ἑπταννησίους μὲ ἐκεῖνα τὰ προνόμια, τὰ ὅποια, σύμφωνα μὲ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ὑπάρχουν εἰς κάθε συνταγματικὸν Κράτος. Βέβαια δὲν θέλεις εὐρεῖ τόπον, ὅπου νὰ ὀνομάζουν ἐκλογὴν παραστατῶν τὸν περίγελον, τὸν ὅποιον κάμνουν εἰς τοὺς πολίτας, προσκαλοῦντές τους νὰ ἐκλέξωσι τοὺς λεγομένους Νομοθέτας ἀπὸ ἓνα διπλοῦν κατάλογον, τὸν ὅποιον ὁ Ἀρμοστής προβάλλει δι' ἐνὸς πρωτίστου Συμβουλίου τῆς ἐκλογῆς του. Βέβαια εἰς κἀνένα τρόπον πραγματικῶς ὁ τύπος ἐμποδίζεται καὶ ἀφαιρεῖται ὅλως διόλου, ἐνῷ τὸ Σύνταγμα δὲν δίδει καμμίαν ἐξουσίαν. Βέβαια μόνον εἰς τοὺς δορυαλώτους λαοὺς οἱ Προστάται εἶναι ἔξω τοῦ Νόμου.

Μ' ὅλον τοῦτο ἡ Ἀγγλία δύναται πάντοτε νὰ διορθῶσιν αὐτὰ τὰ κακά. Βέβαια αὕτη δὲν ἀνέχεται νὰ ψευδῇται τὰς ἀρχάς της εἰς λαὸν, τὸν ὅποιον προστατεύει. Δὲν ἀνέχεται νὰ λέγουν, ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξάρτητον Κράτος (τοιουτοτρόπως τὸ χαρακτηρίζει ἡ Συνθήκη τῶν Παρισίων) νὰ μὴν χαίρῃ μέρος τῶν ὧν αὕτη ἀπολαμβάνει προνομίων. Δὲν

ἀνέχεται νὰ διαχειρίζονται τὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ μικροῦ λαοῦ ἀπ' ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν γνωρίζουν μῆτε τὴν θρησκείαν του, μῆτε τὴν γλῶσσάν του, μῆτε τὰ ἔθιμά του, μῆτε τὴν ἱστορίαν του· ἀπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες τὸν ἀποπτωχεύουν, τὸν ὑποδουλώνουν καὶ τὸν βυθίζουν εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν διαφθοράν.

Οἱ Ἑπταννήσιοι, ἐμπιστευόμενοι εἰς τὴν προστατίδα δύναμιν, γνωρίζοντες τὴν δικαιοσύνην της καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἐζήτησαν μὲ τόσην ἀξιοπρέπειαν, εἶναι πολλὰ εὐέλπιδες εἰς τὴν συγκατάθεσίν της.

Ὅμως ἡ πρὸς τὴν Βασίλισσαν ἀναφορὰ ἀπερρίφθη ἀπὸ τὸν Ἀρμοστήν· καὶ, καθὼς εἰς τὸ βάθος φυλακῆς ἀποπνίγονται αἱ φωναὶ τοῦ δυστυχοῦς, οὕτως ἀπεκλείσθη πᾶσα νόμιμος ὁδὸς, διὰ τῆς ὁποίας ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἡ φωνὴ τῶν Ἰόνων εἰς τὸ ὕψος τοῦ Ἀγγλικοῦ Θρόνου.

Δὲν ἐξετάζω, ἐὰν τοιαύτη πρᾶξις ἦναι νόμιμος κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, μάθημα εἰς ὅσους λαοὺς δέχονται τὰ πολιτεύματά των ἀπὸ συντάκτας, οἵτινες δὲν φυλάττουν τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ. Ἡ τοιαύτη ἔλλειψις δίδει ἐλαστικὴν τινα παράδοξον δύναμιν εἰς τὰς περιόδους.

Μὴν ἀψυχῆσαντες ὅμως οἱ Κερκυραῖοι, διεύθυναν δευτέραν ἀναφοράν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἀποικίων Γραμματέα τῆς Ἀγγλίας, διὰ τῆς ὁποίας διαμαρτύρονται κατὰ τῆς αὐθαίρετου πράξεως τοῦ Ἀρμοστοῦ. Οὗτος ἐδέχθη ταύτην τὴν δευτέραν ἀναφοράν, διότι κατὰ τοῦτο οἱ λόγοι τοῦ Συντάγματος δὲν ἐπιδέχοντο λοξὴν διερμηνείαν· ὅμως δὲν ἤξεύρομεν ἀκόμη, ἐὰν τὴν ἐπεμψε.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς ἀναφορᾶς, ἡ Α. Ἐξ. ἐπεσκέφθη τὰς νήσους. Ἐκεῖ ἤρως παρηγορίαν εἰς τὰς ἀχαριστίας τῆς ἄφρονος Κερκυρᾶς. Εἶδε τελευτώμενα τὰ μὲ τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν κατασκευασθέντα κτίρια, ἀποθήκη δημοσίου κτίρια, καὶ ἐρρυθρίασεν ἀκούσας τὰς

εὐφημίας τοῦ ἀστείου Δημάρχου, ὅστις τοῦ ἔδειξε τὰ μνημεῖα, τὰ ὅποια « θέλουν διακηρύξει τὴν δόξαν του μέχρι τῆς πλεον ἀπομεικρυσμένης γενεᾶς. »

Ἐν τοσούτῳ ἡ Ἐφημερίς ἐστηλίτευσε τοὺς τολμηροὺς Ἐκλογεῖς, ἐλπίζουσα νὰ τοὺς φοβίσῃ. Ἐσιώπησαν οὗτοι στανικῶς, διότι δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀποκριθοῦν.

Ἀφ' οὗ ἀνεπαύθη ἐπὶ τῶν ἄθλων του ὁ Ἄρμοσθης, κατὰλαβεν, ὅτι ἦτον ἡδὴ καιρὸς νὰ ἀποδείξῃ διὰ δημοσίου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ κοινὴν γνώμην τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ. Ὅθεν ἐνοήσαντές τινες τὴν ἐπιθυμίαν του, διεύθυναν ἀναφορὰν εἰς τὴν Βασίλισσαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζουσι τὰ αἰσθήματα τῆς χαρᾶς των διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς εἰς τὸν Θρόνον, καὶ τὰς εὐχαριστήσεις των διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς του. Παράτηρε καλὰ ὅμως νὰ μὴ συγχύσῃ αὐτὰ τὰ δύο ζητήματα. Ὅλοι ἡξέφουν, πόσῃ συμπάθειαν καὶ ἀφοσίωσιν αἰσθάνονται οἱ Ἴόνιοι διὰ τὴν Προστάτιδα Βασίλισσαν, εἰς τὸν Θρόνον τῆς ὁποίας ἀφιερώνουν τὰς ἐλπίδας των· ὅλοι ὅμως δὲν ἡξέφουν, διὰ ποῖα εὐεργετήματα ὁ Λόρδ Μέγας Ἀρμοσθης ἔσυρε τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑπταννησίων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τοὺς δύο τελευταίους χρόνους ἔτυχόν τινα ἀτοπήματα ταῦτα ὅμως μὴτε ἐξ ἀπροβλεψίας του, μηδὲ ἐξ ἐλλείψεως του συνέβησαν. Κατηναλώθη εἰς ὀλίγους μῆνας τὸ περίσσευμα πεντήκοντα χιλιάδων λιτρῶν στερλίνγων.—ἔτυχον ὅμως πολλὰ ἔκτακτα ἐξοδα. Τὸ Ταμεῖον εἶναι κενόν—ἐλλείπει τῆς ἐσοδίας. Εἰς μίαν μακρὰν ὁδὸν ἐδαπανήθη μεγάλη ποσότης χρημάτων.—σφάλμα τοῦ Μηχανικοῦ. Κατεδαφίσθησάν τινα τῶν θαυμασίων ὀχυρωμάτων, τὰ ὅποια μᾶς ἔσωσαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Σουλεμπούργ—αὐτὰ ὅμως πλέον δὲν χρειάζονται, χάρις τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τῆς πυθίας γῆσου νεοκτισθέντων φρουρίων. Ὁλιγότευσεν ἡ προσωπικὴ καὶ χρηματικὴ ἀσφάλεια, ἀπενεκρώθη τὸ ἐμπόριον κ.τ.λ. ὅλα ταῦτα

δὲν ἀφαιροῦν ἀπὸ τὸν εὐγνώμονα νοῦν τῶν Ἑπταννησίων τὴν μνήμην τοῦ χαρτοσήμου, τὸ ὅποιον εἰσάγει 30, 000 λίτρας στερλίνγας κατ' ἔτος, μῆτε δύναται ὁ λαὸς νὰ λησμονήσῃ τὸ προβούλεμα τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Ἄγγλοι ἤθελον θεωροῦνται ὑπήκοοι Ἑπταννήσιοι. Τοῦτο τὸ τελευταῖον ὅμως ἀπερρίφθη ἀπὸ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, καὶ οὕτως ἀφαιρέθη τῶν Ἑπταννησίων ἡ τιμὴ νὰ πολιτογράψουν Ἄγγλους, καὶ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἰκίζοντας μέγα μέρος τῶν γῆσεων των καὶ νὰ στερεώσουν ἀποικίας.

Ὡς ἔλεγα λοιπὸν ἀνωτέρω, ἐγράφη ἡ ἀναφορά, ἐκ τῆς ὁποίας ἐδόθησαν ἀντίτυπα εἰς τὸν Ὑπαρχον, τὸν Ἐφορον τῆς Ἀκαδημίας, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τὸν Ἀστυνόμον, τὸν Πρόεδρον τῶν δικαστηρίων καὶ τὸν Μητροπολίτην. Ὁ καθεὶς τούτων προσκάλεσας τοὺς ὑπαλλήλους του, καὶ ὁ Μητροπολίτης τὸν κληρὸν του, τοὺς ὑπεχρέωσαν νὰ υπογράψουν εἰς τὴν αὐθόρμητον ἐκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης των. Ἐπειτα, ὅσοι ἄλλοι ἠλπιζον νὰ γλύψωσι κομμάτι κόκκαλον τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, ἔσπευσαν νὰ δειξοῦν τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὸν ἐξουσιαστήν. Ἀπ' ἐκεῖ ἀπέρασαν εἰς τὰ χωρία, ὅπου ἡ Ἀστυνομία διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιδεδξιότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπάσχιζε παντοιοτρόπως νὰ εὑρῇ τοὺς ἐκπεπληγμένους χωρικούς. Πολλοὶ ὅμως δὲν ὑπέγραψαν. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐνὸς ἄλλου Ἀρμοστοῦ εἰς μίαν ὁμοίαν περίστασιν ἐπρόσ-τρῆξαν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἐπαραινοῦσαν τὰ βρέφη νὰ υπογράψουν, βέβαιον ὄντες, ὅτι εἰς τὸ Λονδίνον δὲν βαστοῦν κατὰ-στιχον τῆς ἡλικίας τοῦ καθενὸς τῶν Ἰονίων πολιτῶν. Τοιοῦτον μέσον δὲν ἤμποροῦσαν νὰ ἀμελήσουν τελευταῖον εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἐξοχῆς· μάλιστα προσθέτουν ἀκόμη, ὅτι εἰς ἓν χωρίον ὁ ζῳωτὴς Προεστὴς παρεκινούσε τὰ ἀνήλικα τέκνα νὰ υπογρά-φουν διὰ τοὺς γονεῖς των, χωρὶς οὗτοι νὰ τὸ ἡξέφουν. Τέλος

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἐγέμησαν τὴν ἀναφορὰν μὲ κάθε εἶδους ὑπογραφὰς βαναύσων καὶ δούλων.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθη τέλος πάντων ἡ καταγραφή 4,000 περιπτου ὀνομάτων, δεκαεννέα πολῖται, διὰ διαταγῆς τοῦ Δημάρχου, καὶ χωρὶς νὰ λάβουν καμμίαν ἐξουσίαν ἀπὸ τὸν λαόν, ἐπαβήτησαν τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν Λόρδ Μέγαν Ἀρμοστήν. Εἶναι ἀνωφελές νὰ σοῦ περιγράψω τὴν σκηνὴν μεταξὺ τῶν προσφερτῶν καὶ τῆς Ἀ. Ἐξοχότητος, τὰ ξεχειλίσματα τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης τὰ ὅποια ἔκαμαν τοὺς παραστάτας νὰ δακρύσουν, καὶ ἐδάκρυσε καὶ ὁ λαός, ἀφ' οὗ τὰ ἀνέγνωσε εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Διοικήσεως. Βέβαια ἐκείνη ἡ ἀξιωμακρὸν ἡμέρα θέλει μείνει διὰ πολὺν καιρὸν ἐντυπωμένη εἰς τὴν μνήμην τῶν προσφερτῶν. Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν χρονολογεῖται καὶ ἡ ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ἔχουν νὰ γίνουν Νομοθέται.

Ὁ Λόρδ ἔσπευσεν εὐθὺς νὰ πέμψῃ δι' ἐκτάκτου ἀτμοκινήτου τὴν ἀναφορὰν. Τοῦτο ἀκόμη δὲν ἐπέστρεψε· περιμένει ἀπὸ τότε εἰς Ἀγγλὼνα οὐσιωδεατέρως, ὡς φαίνεται, πληροφορίας.

Ἐν τούτῳ πλησιάζει ὁ καιρὸς τῆς διαλύσεως τῆς Γερουσίας καὶ τῶν νέων ἐκλογῶν. Αἱ μικραὶ φιλοδοξίαι, αἱ τυφλὰ φιλαυτίαι, ἡ χαμερπὴς φιλοκέρδεια ἐκυρίευσαν τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐκείνην τάξιν, ἥτις πρὸ πολλοῦ κατέχει ἀποκλειστικῶς τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα. Ὅποιον θέματα, φίλε μου! ὅποιον ἠθικὸν χάος! Τοιοῦτοτρόπως ἐννοοῦν τὴν ἱεράν ἐκείνην ἀποστολὴν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν δικαιοματίων τοῦ λαοῦ; Ἡ ἀπόλαυσις μισθοῦ καὶ ἐνὸς ματαίου εὐγενεστάτου τίτλου εἶναι ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὅποιον τὰ Συντάγματα διορίζουν τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροσώπων;

Ἡ πλησίασις τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας Γερουσίας εἶναι τὸ δυνατώτερον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου παρασύρει ὁ Διοικητὴς εἰς τοὺς πόδας τοῦ τὸν ὄχλον τῶν ὑποψηφίων· εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς περιουτικῆς προσκυνήσεως εἰς τὸ στρατιωτικὸν τοῦ σκῆπτρον. Τότε οἱ

λοι οἱ ἐπαγγελματικοὶ πρέπει νὰ ἀνανεωθοῦν, ἀπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ δημοτικοῦ Γραφέως, ἀπὸ τοῦ Δικαστοῦ μέχρι τοῦ Γραμματέως. Αἱ νέαι ἐλπίδες χαμογελοῦν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ οἱ ἐρωτευμένοι τῆς χρυσῆς ἢ ἀργυρᾶς ταινίας σπεύδουν νὰ δεῖξουν τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὴν Διοίκησιν. Τὰ πλέον ὡραῖα φαντάσματα παρρησιάζονται εἰς τὰ ὄνειρά των. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ παλαιοὶ ἐπαγγελματικοί, φοβούμενοι μὴ χάσουν τὴν θέσιν, ἥτις τόσον τοὺς ἐγλύκανε, τρομάζουν, ἐκφυλλίζουν τὸν κατάλογον τῶν εἰς τὸν Διοικητὴν ἐκδουλεύσεων των, καὶ βλέπουν μὲ ὄμμα ἐξηγριωμένον τοὺς νέους, οἵτινες θέλουν νὰ λάβουν μερίδα τοῦ γλυκύσματος. Τὰ μικρὰ πάθη προσκρούονται, καὶ ὁ καθ' εἷς χωρὶς ἄλλο κέντρον εἰμὴ τὴν ιδιωτέλειάν του, ὅλος δυσπιστεῖται. Ὁδηγοῦνται ὅλως διόλου ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν· καὶ ἀπὸ ποῖον ἐγωϊσμόν; τὸν χαμερπέστερον τῆς χρυσολατρείας. Ἡ ἐσκληρυμένη καρδία των, ἥτις δὲν αἰσθάνεται εἰμὴ τὸν μεταλλικὸν ἥχον, εἶναι κωφὴ ὅχι μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνην τῆς συνειδήσεως. Φοβοῦνται διὰ τὴν ἐκδασιν, καὶ ἔρποντες εἰς τοὺς πόδας τῶν ἰσχυρῶν, κολακεύουσιν, ἀπαιτοῦν, ἱκετεύουσι μὲ κάθε τρόπον. Μεσιτεῖται ἀνδρῶν, μεσιτεῖται γυναικῶν, ἐπισκέψεις συχνόταται εἰς τὸν Ἀρμοστήν καὶ τοὺς εὐνοϊκούς του, βῆδιουργία, εἶναι τὰ συστατικά των. Ὁ καθ' εἷς παρατηρεῖ τὰς πράξεις του, τοὺς λόγους του, μήπως ἐν ἀπρονόητον κίνημα τοῦ ἀφανίσῃ τὴν ὡραῖαν εἰκόνα τῆς φαντασίας του. Πάσχουσι μὲ κάθε τρόπον νὰ δεῖξουν τὴν ἀφοσίωσιν τους εἰς ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρέμαται ἡ τύχη των· τοὺς ὑπόσχονται ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν των. Ὁ καθ' εἷς πασχίζει νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ νὰ ὑποσκελίσῃ τεχνιέντως τὸν ἀντίζηλόν του. Οἱ ἐκλόγιμοι ἀπὸ τὸν ὅχλον δὲν προσκολλῶνται μόνον εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Διοικητοῦ, ἀλλὰ κολακεύουσι καὶ τὸν λαόν, καὶ τὸν ἀπατοῦν.

Τότε γίνονται εὐπροσήμεροι, φίλοι καὶ εὐνοϊκοὶ πρὸς ὅλους· ἀνακαλύπτουν ἀγνώστους συγγενεῖς· ζητοῦν τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ὧσων χαρίτων ἐπραξαν, ἢ προσφέρουσι δῶρον τὴν φιλίαν των καὶ τὴν ἰκανότητά των· βεβαιῶνουν εἰς ὅλους, ὅτι αὐτοὶ φλέγονται ἀπὸ διακαῆ ζῆλον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος· δηλαδὴ τὸ ἰδιαιτέρον των. Ἐν τοῖς ζητήσεσι, τι ἐννοοῦν μὲ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, τί ὑπενόησαν, διὰ νὰ τὸ ὑποστηρίζουν, ποίους νόμους σκοπεύουν νὰ προβάλουν, ποίαν γνώμην ἔχουν διὰ τὰ πολιτικὰ καὶ λογιστικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, δὲν ἤξεύρουν, τί νὰ ἀποκριθῶν, διότι αἱ ψῆφοι δίδονται ὅλαι κατὰ χάριν. Χωρὶς ἀληθοῦς συνελεύσεως τοῦ ἐκλεκτικοῦ σώματος, χωρὶς ἐλευθέρας ἐκλογῆς, δὲν ὑπάρχει κοινὴ γνώμη ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ συμφέροντά τοῦ λαοῦ. Ὅθεν ποῖος δίδει τὴν ψῆφόν του, διότι ὁ ὑποψήφιος εἶναι δικηγόρος του, ἡ ἱερώς του, ποῖος, διότι ἔχει ὑπόληψιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρά του, χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ, ὅτι τοῦτο δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ᾔναι καὶ ἄξιος ἀντιπρόσωπος· τέλος πάντων ὅσους ἐκ τῶν φωτισμένων δὲν ὑποχρεώνει ὁ δεσμός τῆς φιλίας, ἢ τῆς συγγενείας, οἱ τοιοῦτοι ἀποφεύγουν τὴν ψευδὴ ψυφοφορίαν, « κυάμων ἀπέχονται »

Τοιαύτη εἶναι, φίλε μου! ἡ κατάστασις κάθε τόπου, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἓνας γενικὸς σκοπός, ὅπου δὲν εἰσακούεται ἡ ἐθνικὴ ἐπιθυμία, ὅπου τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἀντικαθιστάνουν τὰ ἱερὰ τῆς πατρίδος, ὅπου ἀδρός μισθός καὶ χρυσοκέντητον φόρεμα εἶναι τὰ τέρμα, εἰς τὸ ὅποιον κρημνίζονται, ὅσοι ἐπρεπε νὰ μιμηθῶν τοὺς προγόνους των καὶ τοὺς ἀδελφούς των εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν ἐθνισμὸν. Καὶ ὑποῖα ἄλλα πολιτικὰ, ἢ ἠθικὰ ἀποτελέσματα ἡμπορεῖς νὰ ἔγης εἰς ἓνα τόπον, ὅπου ἡ διαφθορά εἶναι τὸ διοικητικὸν ὄργανον, ὅπου ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἱπουργῶν καὶ τῶν Ἱπαλλήλων ἐξαρτᾶται ἢτε ἐμμέσως ἢ ἰμέσως, ἢτε κατ' ἐπιταγὴν, ἢτε κατ' ἐπικύρωσιν, ἀπὸ τὸν Λόρδ

Μέγαν Ἀρμοστήν; ὅπου καθ' εἰς τῶν βουλευτῶν δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ προβάλλῃ τίποτε, εἰμὴ μόνον μίαν φοράν τὸν χρόνον καὶ διὰ στόματος.

Ὅπου τὸ τέταρτον τῶν Νομοθετῶν (Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον) εἶναι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅστις δι' αὐτῶν ἐκλέγει καὶ τοὺς ἄλλους, ὅταν ἡ ἀρνησίς του ἀκυρώσῃ, ὅποιονδήποτε ψήφισμα ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ ἀναπέμψῃ εἰς ψηφοφορίαν τὰ ἀπερρίμμενα προβλήματα του, ὅσας τις τοῦ φανῇ ἀρεστόν; ὅπου διὰ τῆς Βουλῆς ὁ Ἀρμοστής χαίρει ἀπόλυτον Νομοθετικὴν ἐξουσίαν εἰκοσιένα μῆνα εἰς τὸ διάστημα δύο ἐτῶν; ὅπου τέλος πάντων εἰς τοιοῦτον σκοτεινὸν λαβύρινθον δὲν ξανοίγεις ἄλλο, εἰμὴ μίαν θέλησιν ἀπόλυτον καὶ ἀνεύθυνον τόσαν εἰς τὸν λαόν, τὸν ὅποιον διοικεῖ, ὅσον εἰς τὴν δύναμιν, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἀποτεταγμένος, καὶ ὁλόγυρα αὐτοῦ τοῦ μοχλοῦ τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοιοῦτου Μακιαβελικοῦ συστήματος;

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν τάχα ἄνθρωποι ἀνεξάρτητοι;—Μάλιστα καὶ πολλοί. Οἱ Ἰόνιοι εἶναι γνήσιοι Ἕλληνες· πλὴν ὁ Λόρδ διὰ τοῦ Συντάγματος ἔχει τὴν ἰσχὺν ἢ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἢ νὰ τοὺς ἀποπέμψῃ, ἐὰν δυνηθῶν νὰ εἰσχωρήσουν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀντικατασταίνει διὰ ξένων ἢ παροίκων, οἵτινες μὴδὲ ἐθνισμὸν ἡμποροῦν νὰ ἔχουν, μὴδὲ συμπάθειαν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν αἰσθάνονται· ἢ τοὺς πιέζει διὰ τοῦ παρασιτικοῦ σώματος, τὸ ὅποιον σκεπάζει τὴν κοινωνίαν τῶν Ἑπταννησίων· σῶμα, τὸ ὅποιον μὴδὲ γλῶσσαν ἔχει, μὴδὲ Ἑλληνικὴν ἀνατροφὴν ἔλαβε, μὴδὲ τὰ Ἑλληνικὰ ἔθιμα καὶ ἥθη καὶ ἱστορίαν ἐγνώρισε· σῶμα, τὸ ὅποιον δὲν σχηματίζει μερίδα κανενὸς ἔθνους. Ὅσοι τίμιοι ἄνδρες εὗρεθῶν εἰς τὰς θέσεις, τὰς

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΝ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΑΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΩΝ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚὸν ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

καὶ Ἑλληνικὸν ἐκτύπωμα· Ὁ δὲ λαός;—Ὁ Λαὸς εἶναι πνευματωδέστατος καὶ γενναϊότατος. Αὐτὸς ὑπομένει μὲ θαυμασίαν καρτερίαν τὰ δεινὰ, καὶ πειθεται εἰς τοὺς νόμους, ὅταν μίαν φορὰν ἐπικυρωθῶν, ἐλπίζων διὰ νομίμων καὶ συνταγματικῶν μέσων νὰ καλητερεύσῃ τὴν κατάστασίν του. Τί ἄλλο ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ, ὅταν ὀπισθάγκωνα δεμένος, χωρὶς ἀληθῆ ἀντιπροσωπίαν, χωρὶς ὑπερασπιστάς, χωρὶς τύπον, χωρὶς ψῆφον, καὶ χωρὶς ἐλεύθερα πολιτικά δικαιώματα, βλέπει νὰ τοῦ κλείεται ἡ ὁδός, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Βρετανικοῦ Θρόνου;

Φίλε μου! δὲν σὲ ἔδωσα εἰμὴ μικρὰς νύξεις τόσον ἐλεεινῆς καὶ περιπεπλεγμένης καταστάσεως. Ἡ ἀνάλυσις τῆς ἤθελεν εἶναι ἔργον μακρόν.

Ἡ Γερουσία θέλει διαλυθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰανουαρίου, καὶ τότε θέλει συναθροισθῇ τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον δὲν ἡξέυρομεν ἀκόμη, ἀπὸ ποίους θέλει συσταίνεται. Ἐν τούτῳ ἤρχισαν τινες νὰ ζητοῦν ψήφους. Τόσον ἀναιδὲς σκάνδαλον ἔπρεπε νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, εἰς τὴν ὁποίαν φέρει ἀτιμίαν. Πῶς ἡξέυρουν οὗτοι οἱ αὐτοπρόσφερτοι ὑποψήφιοι, ὅτι θέλουν προβληθῇ ἀπὸ ἐν Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν ἐμορφώθη; Πῶς τὸ ἡξέυρουν, ἐνῶ ἡ Γερουσία ἀκόμη δὲν διελύθη; Εἶναι ἴσως ἄλλος τις παρὰ τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, ὅστις ἐκλέγει τοὺς ὑποψηφίους; Ναί. Ἐνα μῆνα πρὶν τῆς διαλύσεως τῆς Γερουσίας καὶ τῆς συναθροίσεως τοῦ προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου εὗρισκοντο εἰς τὸ Γραμματεῖον τῆς Α. Εἰς οἱ κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων. Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἀποπληρώσῃ αὐτὴν τὴν σκανδαλώδη εἰκόνα, κομπορῶμεναι ἤδη ὁ Πρόεδρος τῆς » Ἐν ὧ » Νομοθετικῆς Συνελεύσεως.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀνεχώρησαν πέραν τὰ Ἰονικὰ κύματα, ἴδα ἀπὸ μακρὰν τὸ ἀτμόπλοον, τὸ ὁποῖον μετακόμειν εἰς Κέρκυραν τὸ προκαταρκτικὸν Συμβούλιον. Τοῦτο πηγαίνει νὰ

ἐκλεῖξῃ τοὺς ἤδη ὑπὸ ψῆφον Νομοθέτας. Ἐὰν ἀργήσῃ, κινδυνεύει νὰ εὕρῃ τελειωμένην τὴν ἐκλογὴν. Μετ' ὀλίγον ἔχασα ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τὰ Δημοκρατικὰ κράτη καὶ ἔφθασα εἰς τὴν Μοναρχίαν.

Τί θέλει κάμει ἡ νέα Γερουσία; ποῖα ζητήματα θέλει λύσει; εἰς ποῖαν θέσιν θέλει εὑρεθῇ; ὁποῖαν διεύθυνσι, θέλει λάβει; εἰς ὅλα ταῦτα ἐλπίζω νὰ σὲ γράψω μετ' ὀλίγον.

Ὁ ΕΡΗΜΙΤΗΣ.

ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΤΑΝΝΗΣΟΣ ΑΠΟΙΚΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ;

Εἰς ἓν ἄρθρον καταχωρηθὲν εἰς τὸν Ἀριθ. 420 τῆς Ἰονικῆς Ἐφημερίδος αἱ Ἴόνιοι Νῆσοι συνεπεριλαμβάνοντο μὴ τὴν Γιβιλτέραν καὶ Μάλταν, ὡς ἀποικία τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ γεγραμμένον πρωτοτύπως εἰς τὸ Ἰταλικὸν καὶ ληφθὲν ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Μάλτας, κατεχωρήθη χωρὶς ἀλλοιώσιν τινα ἢ σημείωσιν τοῦ Συντάκτου, τείνουσαν νὰ διορθώσῃ μίαν τόσον ἀλλόκοτον φράσιν. Ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις μετερρύθμιζε τὴν περίοδον τοιουτοτρόπως· « Ἐνεκα τῶν δύο αὐτῆς ἀποικίων τῆς » Γιβιλτέρας καὶ τῆς Μάλτας, ΤΗΝ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς » Ἰονίων νήσων. »

Τὸ Ἰταλικὸν κείμενον ἐχαρακτήριζε καθαρὰ ὡς Ἀγγλικὴν ἀποικίαν τὰς Ἰονίους νήσους· ἡ ἔννοια δὲ τῆς Ἑλληνικῆς μετάφράσεως ἦτον ἀσαφής. Εἰς τοιαύτην περίστασιν λοιπὸν τὸ Ἰταλικὸν κείμενον, ὡς πρωτότυπον καὶ ὡς ληφθὲν ἐλευθέρως ἀπὸ ξένην Ἐφημερίδα, ἐξήγει τὸ πνεῦμα τῆς προτάσεως καὶ τὴν διὰ τῆς τοῦ Συντάκτου.

« Ὡς πολίτης τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ὡς Ἕλλην, ἀγανακτῶν νὰ βλέπω εἰς ξένας Ἐφημερίδας τὴν πατρίδα μου συμπεριλαμβανομένην μὲ τὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας καὶ κατακτήματα (possession), ἐκπληξισθὲν, λέγω, ἰδὼν ἕνα τοιοῦτον τίτλον καθι-
ΛΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΡΩΤΗΣΗΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ, ἔκρινα εὖλογον νὰ κά-

μω παρκτήρησιν τινα εἰς τὴν Ἑφημερίδα, καὶ νὰ διευθύνω πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς τὴν κάτωθεν. Αὐτὸς ὅμως δὲν τὴν κατεχώρησεν εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον τῆς ἐφημερίδος του, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἐκεῖ μίαν ἀπόκρισιν ὀλίγον βραχυτέραν τῆς ἐπιστολῆς μου, ὅπου ἔλεγεν·

α) Ὅτι ἡ ἔκφρασις ἀποικία, ἦτον ἐν λάθος, τὸ ὅποιον παρέδραμεν εἰς τὴν καταχώρησιν τοῦ Ἄρθρου, καὶ ὅτι εἰς τὴν μετάφρασιν «ἐξηγεῖται διωρθωμένον, αἱ δύο ἀποικίαι τῆς Γιβιλτέρας καὶ τῆς Μάλτας καὶ αἱ Ἰόνιοι νῆσοι.»

β) Ὅτι διὰ τοῦτο «ἦτον ἀνωφελὲς νὰ λάβω τὸν κόπον νὰ γράψω τὴν ἐπιστολήν, καθὼς καὶ αὐτὸς ἐλάβανε τὴν φροντίδα, νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀναγνώστας του ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τοῦ νὰ τὴν ἀναγνώσουν.»

Ἐγὼ δέχομαι τὴν ὁμολογίαν του, ὅτι ἡ ἔκφρασις ἦτον ἐν λάθος, μολοντί συνέβη καὶ ἄλλοτε· δὲν εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι τὸ λάθος αὐτὸ εὐρίσκεται διωρθωμένον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν· διότι ἐκεῖ δὲν λέγει «αἱ δύο ἀποικίαι τῆς Γιβιλτέρας καὶ τῆς Μάλτας καὶ αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι» καθὼς πρὸς ἀθώωσιν τοῦ εἰς τὴν ἀπόκρισιν του ἐσημείωσεν, ἀλλὰ ἐκφράζεται τοιουτοτρόπως «ἐνεκα τῶν δύο αὐτῆς ἀποικιῶν τῆς Γιβιλτέρας καὶ τῆς Μάλτας καὶ τῶν ὑποτάσσων τῆς Ἰονίῳ νήσων.» Δὲν ἤξεύρω, ἐὰν ἡ γραφὴ THN εἶναι κατὰ λάθος, ὥστε νὰ σφάλῃ καὶ ἡ μετάφρασις, ἢ ἐὰν ἡ ἀσάφεια τῆς ἐννοίας ἦναι ἐν ἀποτέλεσμα τῆς ἀμελείας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ γλῶσσά μας. Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, ἡ ἐννοία εἶναι ἀμφισβητήσιμος.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μὲ φαίνεται, ὅτι εἶναι ὀλίγη δικαιοσύνη καὶ ὀλίγη γενναιότης νὰ ὑψώνηται ὁ μόνος Ἑφημεριδογράφος τοῦ Κράτους ὡς κριτήριον τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ διαβάλλῃ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα δὲν συγχωρεῖ νὰ δημοσιευθῶν, καὶ νὰ καταπολε-

μῇ μὲ τῆς δημοσιότητος τὸ ὄπλον ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἄλλο ὅμοιον νὰ ὑπερασπισθῶσι. Ἐπομένως μὲ ἀναγκάζει νὰ δημοσιεύσω τὴν ἐπιστολήν μου, διὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ κοινὸν συγχώρησιν διὰ τὴν ἐνόχλησιν, τὴν ὁποίαν ἤθελα νὰ τῷ δώσω.

(Ἰδοὺ ἡ πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἰονίου Ἑφημερίδος ἐπιστολή μου.)

Κύριε Συντάκτα!

Μὲ μεγάλην μου ἐκπληξιν εἶδα εἰς ἐν ἄρθρον, καταχωρηθὲν εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς Ἰονίου Ἑφημερίδος, νὰ χαρακτηρίζονται αἱ Ἰονικαὶ Νῆσοι ὡς Ἀγγλικὴ ἀποικία. Δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον παράδειγμα, τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει, εἰς ποῖαν ἄγνοίαν τῆς ἱστορίας μας εὐρίσκονται οἱ ξένοι Ἑφημεριδογράφοι. Ἠξεύρω, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐστερέωσαν πολλὰς ἀποικίας ἀπὸ τὴν Γιβιλτέραν μέχρι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἤξεύρω, ὅτι ἀφῆσαν τοὺς συμπατριώτας των εἰς ὅσους τόπους κατέκτησαν ἀπὸ τῆς Συκελίας μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου. Δὲν ἀνέγνωσα ὅμως ποτὲ, μηδὲ ἤκουσα νὰ ὑπάρχωσιν ἀλλοφύλων ἀποικίαι ὅχι μόνον εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, ἀλλὰ μήτε εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ γλῶσσα, ἡ θρησκεία, τὰ ἔθιμα, ὁ πρωτότυπος προνομιοῦχος καὶ ἀνεξάλειπτος ἔθνικος χαρακτήρ τὸ ἐμπόδιζεν ἀκόμη καὶ εἰς τὸν καιρὸν, ὅταν οἱ Ἕλληνες ἦσαν εἰς διάκρισιν ἀγρίων κατακτητῶν.

Ἐὰν ἀποικία εἶναι ἡ κατοίκησις ἐνός ἀποδημοῦντος λαοῦ εἰς τόπον, ὅπου παρασύρεται ἀπὸ τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα ἀγαθὰ, ἢ ὅπου τὸν σπρώχνει ἡ ὁρμὴ τῶν κατακτήσεων, ἀντὶ νὰ ὀνομάσωμεν αὐτὴν ἀποικίαν, ὅπως καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ἀποικία, πιθανώτερον ἠθέλαμεν υποθέσει, ὥστε νὰ ὑπάρχουν εἰς κάποιαν ἄκραν τῆς Ἀγγλίας οἱ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΔΗΜΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀπόγονοι τῶν γεναίων ἐκείνων Κερκυραίων, οἵτινες ἐσυντρόφευσαν τὸν Πλαῦτιον καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Σεῦρον εἰς τὴν κατὰκτησιν ἐκείνου τοῦ Βασιλείου, ὅπου ἔθεσαν ἓνα λίθον εἰς τὸ τεῖχος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀπεχώριζεν ἐκ τῆς Σκωτίας. Ὁμως μὴτε μέρος ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰκίσθη ἀπὸ Κερκυραίων, μὴδὲ τὰ Κράτη μας ἀπὸ Ἀγγλοῦς. Καὶ, ἐὰν ἡ νῆσός μας πρέπη νὰ ἀναγνωρίσῃ μίαν μητέρα πατρίδα, αὕτη εἶναι ἡ Κόρινθος.

Αὕτη ἡ ἔκφρασις, Κύριε Συντάκτα! καταχωριζομένη εἰς τὴν μὲν Ἐφημερίδα τοῦ Κράτους μας, δὲν εἶναι πλέον ἐν ἱστορικὸν λάθος μόνον, ἀλλὰ μία παραβίασις τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς Συνθήκης τῶν Παρισίων, ἥτις συσταίνει τὰς νήσους μας εἰς ἓν κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, καὶ ἀντίκειται ἀκόμη εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τοὺς λόγους τοῦ πολιτεύματός μας.

Διὰ τοῦτο εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλετε διορθώσει ἐν λάθος, τὸ ὁποῖον παρέδραμεν, ὡς φαίνεται, τὴν παρατήρησίν σας, καὶ θέλετε δώσει τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς ξένους Εφημεριδογράφους ἐν παράδειγμα νὰ μὴ προσβάλλουν τὸ πολίτευμά μας.

Προσθήκη. — Καθ' ἣν στιγμήν ἤθελα νὰ πέμψω τὴν παροῦσαν, ἀναγινώσκω εἰς τὸν Ἀρθ. 423 τῆς Ἰονίου Ἐφημερίδος μίαν ἀπεχθὴ ἐπιστολὴν ἐνὸς χαμερποῦς Ἑβραίου, νεωστὶ πολιτογραφηθέντος εἰς τὰς Νήσους μας. Οὗτος ἐτόλμησε νὰ δυσφημήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τοῦ ὁποῖου αἱ δυστυχίαι καὶ ὁ ἥρωϊσμός εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα εἶναι ἀνέκουςτα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· οὗτος ἐτόλμησε νὰ θεωρήσῃ τοὺς Ἑπταννησίους ὡς διαφορετικὸν ἔθνος, μὴν ἔχον εἰμὴ κοινὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ὅχι κοινὴν πατρίδα μετὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Βασιλείου: δηλ. ὡς μὴ ἔχοντας περισσοτέραν συγγένειαν μετὰ αὐτοὺς παρὰ μετὰ τοὺς Μαρσιλίεζους, ἢ Πιζαίους, ἢ Σικελίους, ἢ Ταραντίνους. Κατ' αὐτὸν τὸν ἀλλόθρησκον ξένον, ὅστις τολμᾷ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς

τὸ ὄνομα τῶν Ἑπταννησίων, οἱ Ἑπταννήσιοι δὲν ἔχουν μετὰ τοὺς Ἕλληνας κοινὴν τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Ἐθνισμόν: δηλ. ἢ οἱ Ἕλληνες ἢ οἱ Ἑπταννήσιοι δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλ' ἐν ἔθνος διαφορετικόν.

Ἡμεῖς εἴμεθα ὅλοι τέκνα τῆς αὐτῆς Πατρίδος καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ· καὶ, καθὼς οἱ πρόγονοί μας, μετὰ ὅλον ὅτι εἰς πολλάς Δημοκρατίας διηρημένοι, ἐσχημάτιζον ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος· οὕτω καὶ ἡμεῖς, μ' ὅλον ὅτι ὑπὸ διαφορετικῶν πολιτικῶν περιστάσεων εἴτε προστατευόμενοι, εἴτε αὐτόνομοι, εἴτε ὑπήκοοι τῆς Τουρκίας, εἴμεθα ὅλοι Ἕλληνες, τμήματα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ὡς ὁμόθρησκοι καὶ ὁμόγλωσσοι, ὡς ἔχοντες κοινὴν τὴν ἀρχὴν μας, τὴν καταγωγὴν μας, τὴν ἱστορίαν μας, τὰ ἔθιμά μας, τὸν χαρακτήρα μας. Ὅλοι μας καυχώμεθα διὰ τὸ ἐνδοξον ὄνομα, τὸ ὁποῖον φέρομεν: ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐλαμπρύνθη ἐκπαλὶ καὶ ὄχι ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Αὐτὰ εἶναι τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν Ἑπταννησίων.

K. M. I.

ΦΙΛΕΜΟΥ!

Εἰς ἄκρον μ' ἐχαροποίησεν ἡ εὐχαρίστησις, τὴν ὁποίαν σ' ἐπροξένησεν ἡ ἐπιστολή μου, ἀλλὰ δὲν ἤθελα δυνηθῇ ποτε νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν σου εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου συμβάντων, ἐὰν κατ' εὐτυχίαν φίλος τις δὲν ἤθελε φθάσει ἐδῶ ἐκ Κερκύρας, νὰ μετὰ πληροφρήσῃ ἐν καιρῷ.

Τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου ἠλθέουσεν τὰς προμαντεύσεις μου. Ἐκεῖνοι, οἵτινες βέβαιοι ὄντες, ὅτι τὸ ὄνομα τῶν ὑπῆρχεν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Λόρδ Ἀρμοστοῦ, ἐξητοῦσαν ψήφους, πρὶν ἀκόμη συστηθῇ τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ νύκτι τοῦ προδελιῆ ὑποψηφίους, ἐκεῖνοι, οἵτινες σκανδαλοποιῶντες ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον δὲν χαί-

ρει μηδὲ τὸ Συνταγματικὸν προνόμιον τῆς ἐκλογῆς, ἐκείνοι, οἵτινες ἠτίμασαν τὴν Διοίκησιν σχίζοντες τὸ κάλυμμα, τὸ ὁποῖον ἐσκέπαζε καὶ εἰς τὸ φαινόμενον τὴν αὐθιρετικὴν δύναμιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ πνεῦμα κρέμαται αὐτὴ ἡ νευροσπαστικὴ πολιτικὴ μηχανή, ἐκείνοι εὗρεθσαν ὅλοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων. Εὐκόλα ἡμπορεῖς νὰ ἐννοήσῃς τὸ πῶς. Ἀφοῦ τὰ μέλη τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου συνήχθησαν, ὁ Λόρδ ἔρριψεν εἰς τὴν τράπεζάν των τὸν κατάλογον, καὶ τοὺς εἶπε· «Κύριοι! » ἐκλέξατε τούτους τοὺς ὑποψηφίους· τὸ Συμβούλιον δὲ λαθὼν τὸν κατάλογον ἐστράφη εἰς τὸν λαόν, καὶ εἶπε· «Λαεῖ· σοὶ δίδομεν » ἀντιπροσώπους ». Ἔως οὗτοῦ ἐδιαρκοῦσεν ἡ μυστικὴ συνεδρίασις, ἥτις ἐγέννησε τοιοῦτον ἀριστούργημα, ὃ λαὸς δὲν ἐδειξε κάμμίαν περιέργειαν· καὶ, ἂν ἐρωτοῦσες κάνα, σὲ ἀπεκρίνετο, «Τοὺς ἠξεύρομεν ὅλους».

Ὁ διπλοῦς κατάλογος λοιπὸν τῶν ὑποψηφίων ἐδημοσιεύθη. Εἰς αὐτὸν ἐμπεριέχονται ὅλα τὰ μέλη τῆς τελευταίας Γερουσίας ἐκτὸς δύο μόνον, τοῦ Κ. Ἀνδρέου Μουστοζύδου καὶ τοῦ Κ. Θεοδώρου Βεντούρα. Δι' αὐτῆς τῆς ἐξαιρέσεως, ἡ ἐξουσία δὲν ἔκαμεν ἄλλο, εἰμὴ νὰ δακτυλοδείξῃ ἐκείνους, οἵτινες εἰς τὰς περασμένας Γερουσίας ὑπεράσπισαν ἐντίμως τὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος των· καὶ, ἐὰν ἡ ὀργή τῆς ἐξεθύμανεν εἰς τὴν ἀπόρριψίν των, ἡ λαμπρὰ ἀνάμνησις τῶν ἐντίμων ἐκδουλεύσεών των εἰς τὸν Γερουσιαστικὸν ἀγῶνα, καὶ τῆς ἀνεξαρτήτου διαγωγῆς των, στέφει τὸ Ἑλληνικὸν μέτωπόν των. Εἰς τὸν κατάλογον θέλει ἰδεῖ ἄλλον Ἀνδρέαν Μουστοζύδην, ἔντιμον διὰ τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρά του καὶ συνώνυμον μετὰ τὸν γλαφυρὸν συγγραφέα, ὅστις ἀπεβλήθη τοῦ καταλόγου. Ὁ ἱστοριογράφος τῆς πατρίδος του, τὴν ὁποίαν ἐλάμπρυνε μετὰ τὸ ὄνομά του, ἐξακολουθῶν εἰς τὴν πολιτικὴν του διαγωγὴν, θέλει καθέξει μίαν λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος του.

Κατὰ δυστυχίαν φαίνεται, ὅτι ἡ παράφορὰ τῆς ἀντενεργείας παρασύρει τὸν Λόρδ, κακὰ συμβουλευόμενον ἀπὸ ἀτοπήματα εἰς ἀτοπήματα. Ὁ κατάλογος τῶν Κερκυραίων ὑποψηφίων φέρει μόνον δώδεκα ὀνόματα, ἀντὶ δεκατεσσάρων, ὅπου προσδιόριζι τὸ Σύνταγμα. Ὡς ἠξεύρεις, τὸ Νομοθετικὸν σῶμα συνίσταται ἐκ τεσσαράκοντα μελῶν, ὧν οἱ μὲν ἔνδεκα εἶναι ἀκέραια μέλη, καὶ οἱ ἄλλοι εἰκοσιεννέα ἐκλόγιοι. Τὰ ἔνδεκα μέλη, (τὰ ὁποῖα καὶ σχηματίζουν τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον) συνίστανται ἐκ τῶν ἑξ μελῶν τῆς τελευταίας Βουλῆς καὶ πέντε ἐκ τῶν Δημάρχων τῶν νήσων· τὰ δὲ εἰκοσιεννέα ἐκλόγιοι μέλη, τὰ ὑπὸ τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου προβαλλόμενα, συντίθενται ἀπὸ 7 Κερκυραίους, 7 Κεφαλλῆνας, 7 Ζακυνθίους, 4 Λευκαδίους καὶ 4 Ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν μικροτέρων Νήσων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Σύνταγμα ἐσκόπευσε νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀντιπροσώπων, ὅχι μόνον διὰ τῶν ἐκλογίμων μελῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀκεραίων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὴν ὅλην ποσότητα τῶν 40 Νομοθετῶν, ἡ Κέρκυρα, ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ζάκυνθος ἔχουν ἀνὰ 9, ἡ Λευκάς 6, αἱ μικρότεροι νῆσοι 6, καὶ τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς τελευταίας Βουλῆς συμπληροῖ τὸν ἀριθμὸν. Ὅσάκις ὅμως διαλύεται ἡ Γερουσία, τότε τὰ ἀκέραια μέλη δὲν εἶναι ὅλα ἐκ δικαιώματος τοιαῦτα, εἰμὴ μόνον οἱ Βουλευταὶ μετὰ τὸν Πρόεδρόν των· τὰ ἄλλα δὲ πέντε μέλη εἶναι τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅστις ἡμπορεῖ ἐπομένως νὰ τὰ λάβῃ ἐκτὸς τῶν Δημάρχων τῶν νήσων. Ὁ λόγος ὅμως, ἡ ἀναλογία, κατὰ τὴν ὁποίαν μορφώνεται τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, ὅσάκις ταχτικῶς τελειώνει ἡ περίοδος τῆς Γερουσίας, ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπροσκαλέσθη τὸ πρῶτον τοιοῦτον Συμβούλιον ἀπὸ τὸν Μέντλανδ (7 Ἰανουαρίου

τὸν τῆς ἐνάρξεως λόγον του, τὸν ἔδοσεν ὡς κανὼνα πάσης ὁμοίας περιστάσεως, ὅλα ταῦτα ἀπαιτοῦν, ὡς

στε πάντοτε εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον νὰ ὑπάρχουν 2 Κερκυραῖοι, 2 Κεφαλλῆνες, 2 Ζακύνθιοι, 2 Λευκάδιοι, 2 τῶν μικροτέρων Νήσων, καὶ τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Τί συνέβη ὅμως τώρα; ὅταν διελύθη ἡ Γερουσία, ὁ Λόρδ ἐσύστησε τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον ἐκ τῶν ἐξ Βουλευτῶν (οἵτινες ἔγιναν μέλη ἐκ δικαιώματος), καὶ ἄλλων πέντε μελῶν τῆς ἐκλογῆς του, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο Κερκυραῖοι, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Κέρκυρα μὲν ἔχει τρία μέλη εἰς τὸ Συμβούλιον, καὶ, προστιθεμένου τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τέσσαρα, ἡ Κεφαλληνία δὲ καὶ ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Λευκάς ἔχουν ἀνὰ δύο, καὶ αἱ τρεῖς μικρότεραι νῆσοι ὁμοῦ ἓνα μόνον. Διὰ νὰ μὴν ἀλλοιωθῇ δὲ ἡ σχετικὴ κατὰ τὰς νήσους ἀναλογία εἰς ὅλον τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, τὸ Συμβούλιον, διὰ διαταγῆς τοῦ Λόρδ, ἔδωσε τοιοῦτον διπλοῦν κατάλογον ἐκλογίμων μελῶν, ὅστις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, διότι εἰς μὲν τοὺς Κερκυραίους δίδει ἑξ ἀντιπροσώπων ἀντὶ ἑπτά, καὶ πέντε ἀντὶ τεσσάρων διὰ τὰς μικροτέρας νήσους. Πάσχων τοιουτοτρόπως νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ σφάλμα τῆς κακῆς ἀναλογίας εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου, ὑστέρησε τοὺς Κερκυραίους ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἔχουν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἄλλον ἓνα ἐκ λόγιμον ἀντιπρόσωπον. Τοιοῦτον μέτρον εἶναι πολλὰ κινδυνώδες· διότι, ἐὰν εἰς μίαν περίστασιν ὁ Λόρδ γνωρίσῃ τὸ Ἐκλεκτικὸν σῶμα μιᾶς νήσου ἐναντίον εἰς τοὺς σκοπούς του, ἐμβάλλει εὐθὺς ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, ὑστερεῖ διὰ μιᾶς τὸν τρόπον τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὕτω ἀσφαλίζει εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν πλειονοψηφίαν, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εὐνοϊκῶν του, τοὺς ὁποίους εἰσάγει εἰς τὸ Συμβούλιον, καὶ οἵτινες ἀφύκτως θέλουν ἀπορρίψθῃ εἰς μίαν ψηφοφορίαν. Τοιουτοτρόπως, ἐὰν ὀνομάσῃ εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον πέντε Κερκυραίους, δὲν ἔφινει πλέον εἰς τὸν λαόν

εἰμὴ δύο μόνον ἐκλογίμους παραστάτας ἀντὶ 7· καὶ, ἐὰν προτελέσῃ 4 Λευκαδίου, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τούτους ὅλως δι' ὅλου τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς. Οἱ Κερκυραῖοι λοιπὸν βλαμμένοι διὰ μιᾶς τόσο ἀθαιρέτου πράξεως, ἕως εἰς ἐκεῖνα τὰ μικρὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοὺς δίδει τὸ Σύνταγμα, βλέποντες νὰ περιορίζεται καθ' ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ ἐλευθερίαν, αἰσθανόμενοι τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τόσο δειλῆς καὶ τόσο πλεονέκτου πολιτικῆς, ἥτις, ὡς νὰ μὴ τοὺς εἶχεν ἀρκετὰ ἀλυσσοδεμένους, θέλει νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ καὶ τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα διὰ ἐπίδειξιν μόνον τοὺς ἄρῃσαν, διεμαρτυρήθησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀτακτὸν καὶ ἀντισυνταγματικὴν ἀναλογίαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ διεύθυναν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας μίαν ἀναφορὰν, ἥτις τώρα τριγυρίζει διὰ νὰ λάβῃ ὑπογραφάς· φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι δὲν θὰ κάμῃ, ὅσας ἀξίζει, διότι ἡ ἐποχὴ αὕτη δὲν εἶναι κάρπιμος εἰς ἀντιπολιτεύσεως κινήματα, ὡς σὲ εἶπα εἰς τὴν πρώτην μου ἐπιστολήν. Τώρα ποῖα ἀποτελέσματα θὰ λάβῃ αὕτη ἡ ἀναφορὰ...; θὰ ἰδῶμεν. Στοχάζομαι ὅμως, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὅποιον λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἀναφοράς καὶ διαμαρτυρήσεις τῶν Κερκυραίων, θέλει τέλος πάντων κάμει μίαν ἀναζήτησιν αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καὶ πολὺ περισσότερο, καθότι ἤρρε πολλὰ τοιαῦτα παράπονα δίκαια εἰς τὴν Μάλταν· διατὶ ὅμως ἀργεῖ νὰ διορθώσῃ τοιαῦτα ἄτοπα, νὰ ἐξετάσῃ τοῦλάχιστον δημοσίως αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα μιᾶς μεγάλης δικαιοσύνης εἰς ὅποιον τοῦ πρέπει; Ἔως ὅτου νὰ φθάσῃ αὕτη ἡ ἐποχὴ, ἐντοσούτῳ ἡ κατάστασις τῶν Ἐπτανήσιων ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν χειροτερεύει· πρέπει νὰ ἐλπίσουν τάχα οὗτοι εἰς τὴν νέαν Γερουσίαν;

Ποτὲ Γερουσίᾳ δὲν εὗρέθη εἰς μίαν τόσο κρίσιμον περίστασιν, ὅσον ἡ παρούσα. Γεωργικὴ δυστυχία εἰς τὸν τόπον ἀπὸ τέσσαρας χρόνους, ἥτις κατήντησε τοὺς κατοίκους εἰς μεγάλην ἐν-
ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

δειαν· ἐκπτώσις ἐπομένως τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐμποδισμὸς τῆς κυκλοφορίας τῶν ὑποθέσεων· δυσχερέσκεια ἄκρα εἰς τὸν λαὸν κατὰ τοῦ ἐν χρήσει τρόπου τῆς διαχειρήσεως τῆς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας, καὶ λύπη διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ περὶ συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως ζητήματός των· τέλος πάντων τὸ ταμεῖον κενόν. Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τῶν νήσων. Ὅλοι αἱ κλάσεις εἶναι δυσηρεστημένοι, τόσοι οἱ γεωργοὶ, ὅσοι οἱ ἔμποροι, τόσοι οἱ κτηματῆραι, ὅσον ὅλον τὸ σῶμα τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται βαθέως τὴν πικρίαν τῆς θέσεώς του, ἥτις εἰς τὸν πόνον τῆς δουλείας προσθέτει καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς πλάνης, μὲ τὴν ὑποίαν τὸν περιγελοῦν. Ἐνᾷξιον καὶ πατριωτικὸν Νομοθετικὸν σῶμα ἤμποροῦσεν εἰς τοιαύτην περίστασιν ὄχι μόνον νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ καὶ νὰ συσφίγξῃ περισσότερο τοὺς δεσμούς, οἵτινες τὸν ἐνόνουν μὲ τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ γνώσεις των καὶ ὁ πατριωτισμὸς των ἤθελαν χρησιμεύσει νὰ ἐξαπλώσουν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, νὰ καλλητερεύσουν τὴν νομοθεσίαν, νὰ εἰσάξουν μίαν οἰκονομίαν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, νὰ κανονίσουν τὴν διαχείρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων, ὥστε νὰ δώσουν ὀλίγην ἀναψυχὴν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦς υπερβολικοῦς φόρους, νὰ ἐμψυχώσουν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτηλίαν, καὶ νὰ ἀνοίξουν νέους πόρους καὶ νέας προσόδους εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἡ ὠφέλεια τῆς παρούσης γεωργικῆς ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀφίη. Ἡ περασμένη διαγωγή καὶ αἱ ἀρεταὶ τῶν τωρινῶν ὑποψηφίων δίδουν τάχα αἰτίαν εἰς τοὺς Ἑπταννησίους νὰ τρέφουν τοιαύτας ἐλπίδας; ... Εἶθε! φίλε μου, εἶθε! ποτὲ ὁ μὲν ὁ Ἰονικὸς λαὸς δὲν ἐδέχθη μὲ τόσῃν ψυχρότητι καὶ δυσχερέσκειαν τὸν διπλοῦν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων.

Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ τόπου· δύσκολος ἡ θέσις τῆς Γερουσίας τόσοι μᾶλλον, ὅσον καὶ χρημάτων εἶναι ἐστερημένη, καὶ ἡ κοινὴ ἐμπιστοσύνη δὲν ἐχρητέγη τὴν ἀνεπιβεβαίωτον

γὴν τῆς μορφώσεώς της· διότι ἄδεται λόγος, ὅτι, ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἔνδειαν τοῦ τόπου, θὰ αὐξήσῃ τοὺς φόρους, διὰ νὰ προμηθεύσῃ τὸ ταμεῖον, καὶ, ἀντὶ νὰ ἐξαπλώσῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, θὰ κλείσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του τὰς θύρας τῆς Συνελεύσεως. Ἐγὼ ὅμως δὲν τὰ πιστεύω. Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποθέσω τόσῃν κακίαν καὶ ἀπρονοησίαν εἰς ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα τέλος πάντων εἶναι Ἕλληνες, καὶ ἐκλαμβάνω τοιοῦτους λόγους, ὡς δυσηρεστημένων ἀνθρώπων φόβους· καὶ τόσον περισσότερον δὲν τὰ πιστεύω, διότι τοιαῦτα ἀντιπολιτευτικὰ καὶ ἀπρονόητα μέτρα, ἀντὶ νὰ καλλιτερεύσουν τὴν θέσιν τῆς Γερουσίας, θὰ τὴν κάμουν μάλιστα πλέον κρίσιμον καὶ περιπεπλεγμένην, καὶ θὰ αὐξήσουν τὴν ἀμηχανίαν της. Τὸ κλείσμα τῶν θυρῶν τῆς Συνελεύσεως θὰ δώσῃ ὑπόνοιαν εἰς τὸν λαόν, ὅτι μία τοιαύτη μυστικότης κρύβει ὀλεθρίους σκοπούς, διὰ τῶν ὁποίων θέλουν νὰ περιορίσουν τὴν ἀμφίβολον ἐλευθερίαν του, καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὸν τελευταῖον ὁδόν. Καὶ, ἀφοῦ μία τοιαύτη δυσπιστία διεγερθῇ, ὁ λαὸς θὰ ὑποπτεύεται πάντοτε, καὶ χρυσοῦς νόμους ἐν τοῦ δώσουν ἀκόμη· ἐμποδίζοντες εἰς τὸ ὄμμα τοῦ καρδιοκτυποῦντος λαοῦ τὴν θέαν τῶν συζητήσεων των, δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ τὸν ἐξαπατήσουν, ὅτι εἰς τὸν κόλπον τῆς συνελεύσεως δὲν συζητεῖται ἄλλο, εἰμὴ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Ὅθεν εἰς πόσον σφαλερὰν θέσιν δὲν θέλει ῥίψει τὴν Συνέλευσιν ἐν μέτρον, τὸ ὁποῖον σιμὰ εἰς τὴν ἀνωφελείαν του συνεπιφέρει τὸν κίνδυνον τῆς δυσπιστίας καὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ θὰ ἀποχωρίσει ὅλως διόλου τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν· ὄχι, δὲν πιστεύω ποτὲ, ὅτι θὰ εὐρεθῇ Ἀντιπρόσωπος, ὅστις προβάλλει νὰ σκεπασθῇ μὲ τὸ σκότος τοῦ μυστικισμοῦ ἡ Συνέλευσις. Ὡς πρὸς τοὺς φόρους θέλω σὲ ἀποδείξει ἄλλοτε, ὅτι εἶναι περὶ τὸν νὰ εἰσάξουν ἄλλους νέους, ὅτι διὰ μιᾶς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων, πλέον ἀρμοζούσης εἰς τὴν ἔκτασιν καὶ

τάς προσόδους τῶν Νήσων, ἡ Γερουσία ἤμπορεῖ νὰ ἀπολαύσῃ μίαν τοιαύτην ἐξοικονόμησιν, ὥστε ὄχι μόνον νὰ προλάβῃ τὰς χρεῖας τῆς, ἀλλὰ καὶ νέαν ἐποχὴν εὐτυχίας νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰς νήσους.

Ἐγὼ λοιπὸν δὲν θέλω νὰ πιστεύσω, ὅτι οἱ τωρινοὶ ὑποψήφιοι θὰ εἶδον ποτὲ εἰς πράξιν τόσον βλαβερά καὶ ὀλέθρια μέτρα· τὸ ἰδιόντων συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, διότι ἡ θέσις των εἶναι δύσκολος, καὶ πρέπει νὰ φερθῶν μὲ μεγάλην φρόνησιν καὶ γενναιοψυχίαν, διὰ νὰ μὴν αὐξήσῃ ἡ ἀμηχανία των. Ἀλλὰ θέλεις εἰπεῖ, καὶ ποῖαν ἀμηχανίαν; τάχα ἡ Γερουσία δὲν θὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ θεσπίσματά της;— Ὄχι τοῦτο βέβαια· κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ τῆς ἀντισταθῇ. Αὕτη κυριαρχεῖ νομίμως μετὰ τῆς προστατεύουσης Βασιλείας. Τάχα δὲν ἤμπορεῖ νὰ δανεισθῇ χρήματα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν εἰς μίαν περίστασιν; ὡς πρὸς τοῦτο θὰ σὲ γράψω ἄλλοτε. Ὅμως εἶναι ἓν ἄλλα ἐμπόδιον· ἡ ὑπόληψις τῆς καὶ ἡ συνείδησις τῆς, καὶ ἐὰν δὲν φθάνῃ τὸ συμφέρον αὐτῆς· ποτὲ δὲν θὰ καταντήσῃ νὰ γίνῃ χαμερπὲς ὄργανον ἀλλοτρῶν σκαπῶν καὶ νὰ προδώσῃ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. Θέλει ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τοὺς 20 χρόνους ὅπου μᾶς ἐπέρασαν καὶ θέλει ἰδεῖ, πῶς, ὅσοι ἔβλαψαν τὴν πατρίδα των, κατεπατήθησαν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἰδίους, τοὺς ὁποίους ἐδούλευσαν, ἐστιγματίσθησαν ἀπὸ ἀτιμίαν, πῶς τοὺς ἐκυνήγησεν ἡ κατὰρα τοῦ ἔθνους, πῶς τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, ὡς νὰ ἦτο διὰ θεῖας ὀργῆς, ἐστάθῃ ἐλεεινὸν δράμα ἀπεριγράφτων δυστυχιῶν, πῶς τέλος πάντων ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι ὅπου τοὺς μετεχειρίσθησαν ὡς ὄργανα, ἀφοῦ τοὺς ἐγνώρισαν πλέον ἀνωφελεῖς εἰς τοὺς σκοπούς των, τοὺς ἐδόσαν τὴν τελευταίαν ὥθησιν εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπωλείας. Εἶθε νὰ μὴ προσμένῃ πλέον ἄλλα θύματα αὐτὸς ὁ Ταρπύριος βασιλεὺς· εἶθε νὰ μὴ ἀναφά-

νοῦν πλέον αἱ τρομεραὶ τιμωρίαι τῆς ἀοράτου χειρὸς τῆς θεῖας δικαιοσύνης.

Ὁ ΕΡΗΜΙΤΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Ἡ ψηφηφορία κατὰ τὰς ἀπὸ Κέρκυραν εἰδήσεις, ἔλαβε τέλος πάντων χώραν εἰς τὰς 11 Φεβρουαρίου. Τὸ ἐξαγόμενον αὐτῆς εἶναι τὸ βρόμειον τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῶν Νήσων. Εἰς τὴν Κέρκυραν ἡ ἐπιρροή τῶν ὑποψηφίων Δικηγόρων, αἱ ραδιουργίαι τινῶν Ὑποσυνηγῶν, ἡ ἄγνοια τοῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὰ πολιτικά του δικαιώματα, τὸ παράδειγμα τῆς διαφθορᾶς, οἱ φοβερισμοὶ, ἡ αἰ συγγενικαὶ σχέσεις ἢ τὰ κοινωνικὰ χρέη, ἡ ἄλλος τῶν χρεωφειλημάτων, καὶ τέλος ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἀστυνομίας προητοίμασαν τὴν ψηφηφορίαν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτῆς, τὸ ἐν ἑκτον τῶν Ἐκλογέων ἦσαν ἀπόντες, καὶ ἐν ἄλλο ἑκτον συστελλόμενον νὰ παρουσιασθῇ προσωπικῶς, ἐπηρεαζόμενον ὅμως ἀπὸ τὰς παρρηλίσεις, ἡ τὸν φόβον, ἐγνωμοδότησε δι' ἐπιτροπικῶν ἐγγράφων, προφασιζόμενον πλαστὰς ἀσθενείας, τὰς ὁποίας τινὲς ἱατροὶ μεθ' ὅρκου ἐβεβαίωνον, ἂν καὶ οἱ νοσοῦντες περιεφέροντο εἰς τὴν πόλιν. Ὅποια διαφορά μεταξὺ τῆς προοδευτικῆς ἐποχῆς τῶν 39, ὅταν ἡ σπουδὴ τῶν Συνταγματικῶν ἀρχῶν ἐγένειεν ἐντελεστάτη, καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀριστοκρατικῆς Ἰονίου Δημοκρατίας! Ὅποια διαφορά μεταξὺ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1817, δοθέντος παρὰ τοῦ πλέον ἐλευθέρου Κράτους, καὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1803 καταστρωθέντος ὑπὸ τῆς 'Ρουσσο-Τουρκικῆς προστασίας! Τότε πᾶσα φανερά ψηφηφορία ἦτον ἐν ἔγκλημα· σήμερον ἡ ἐπιτρο-

πρὸς τὸν λαὸν ἐκδόσεως εἶναι νόμιμος. Τότε τὸ Ἐκλεκτικὸν Σώμα ἐκλέχθη καὶ ἐπὶ τῇ ψηφηφορίᾳ σήμερον ἡ Σύγκλητος δὲν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

συναθροίζεται, ἀλλὰ τὰ μέλη τῆς συνεσπαρμένως καὶ διαδογι-
κῶς παρουσιάζονται εἰς τὸ Γραμματεῖον, προσφέροντες τὰ ὀνόματα
τῆς ἐκλογῆς των. Τοιουτοτρόπως, ἀντὶ τοῦ νὰ γνωρισθῇ ἡ εἰ-
λικρινὲς γνώμη καὶ τὸ αὐθόρμητον αἶσθημα μιᾶς σκεπτομένης
Συγκλήτου, δὲν γίνεται ἄλλο εἰμὴ μία ἀτομικὴ καὶ προσωπικὴ
μάχη ψήφων, καὶ ἀπάται, καὶ ἀλλαγαι, καὶ ἀγοραὶ, καὶ ὅλαι
αἱ ἄλλαι καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξαχρειώνουν τὴν ἐξάσκησιν
τοῦ πλέον ἱεροῦ δικαιοῦματος. Συγχώρησέ με νὰ μὴν ἐμβῶ εἰς
περισσότερας μερικότητας· ἀρκεῖ μόνον νὰ σέ εἶπω, ὅτι ἡ ἰδίᾳ
Κυβέρνησις δὲν ἀνεγνώρισεν ἀκόμη νόμιμον ψηφηφορίαν τὴν τῆς
Συγκλήτου μιᾶς Νήσου. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα θέλει ἀποφασίσαι
περὶ τούτου. Ἐλπίζω, ὅτι τότε ἡ Συνέλευσις θέλει ἀναγνωρίσει,
πόσον εἶναι ἄτοπος καὶ σφαλερὸς ὁ τρόπος τῆς ψηφηφορίας·
διότι δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὑπάρχει Σύγκλητος εἰς τὰς
Νήσους, συνάθροισις δηλ.: συσχεπτομένη καὶ ὁμοψηφίζουσα, ἀλ-
λὰ, καθὼς ἐχαιρέτισαν Ἐκλογέα ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἔχει ἐ-
λευθέραν γνώμην μήτε διὰ λόγου μήτε διὰ τύπου, καθὼς ἐ-
στόλισαν περιγελαστικῶς μὲ τὸ ἐπώνυμον Νομαθέτου τὸ
νευρόσπαστον τῆς ἀνωτέρας θελήσεως, οὕτως ἔδωσαν τὸ ψευδῶ-
νυμον Συγκλήτου εἰς ἀτάκτους καὶ ἀκάνονιστους
γνωμοδοτήσεις. Τὸ πᾶν εἶναι μία φαντασμαγορικὴ παράστασις,
διὰ νὰ ἀπατήσῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὲ τοιαῦτα διδόμενα λοιπὸν, ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἀμα-
θείας καὶ διαφθορᾶς, πολιτικῆς πλάνης καὶ δουλείας ἡ πλειο-
νοψηφία τῆς αὐτολαγομένης Συγκλήτου τῆς Κερκύρας, ἐστερέωσε
νομοθέτας ὅλους τοὺς ὑποψηφίους, οἵτινες ἦσαν μέλη τῆς τέλευ-
ταίας Γερουσίας. Τοῦτο προεβλέπετο πρὸ καιροῦ· ἐγνωρίζετο ἡ
μεγάλῃ κοινωνικῇ ἐπιρροή των· καὶ, ἂν ἡ Ἐξουσία ἔβαλε πλησί-
ων των ἄλλους τόσους Ἐκλογίμους, τὸ ἔκαμε, διὰ νὰ ἀπατήσῃ
τούτους καὶ νὰ ἔχῃ ἀσφαλεστέραν τὴν ἐκλογὴν των πρώτων.

Ἰδοὺ λοιπὸν τελειωμένη ἡ ἐκλογὴ· Ἡ Κέρκυρα δικαίως ἡμ-
πορεῖ νὰ προσμένῃ ἀπὸ τοὺς Νομοθέτας τῆς τὰ καλὰ, ὅσα τῇ
ἐπροξένησαν εἰς τὴν περασμένην Γερουσίαν. . . .

Ὅποια θέλει εἶναι ἡ διεύθυνσις τῆς Γερουσίας; ὁποῖα ζήτηματα
θέλει λύσει;

Ἡξυρεῖς κάλλιστα, ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις τῶν Νήτων
διαπραγματεύονται ὅλως διόλου ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ὡς πρὸς
τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν θέλει ὑποστηρίξει τάχα ἡ Συνέλευσις;
τὴν αἴτησιν τῆς μεταρρύθμισεως ἐνὸς Συντάγματος, τὸ ὁποῖον
συγκεντρώνει εἰς τὴν παντοδύναμον καὶ ἀνεύθυνον ἰσχὺν τοῦ
Ἀρμοστοῦ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὑπη-
ρεσίαν τῶν Νήσων, τὴν Ἀστυνομίαν, τὸ Ἰγειονομεῖον, τὸ Λιμε-
ναρχεῖον καὶ τινὰς ἄλλους κλάδους; τὸ ὁποῖον τῷ δίδει τὴν
μεγαλητέραν νομοθετικὴν καὶ ἐκτελεστικὴν δύναμιν; καὶ τὸ
ὁποῖον τέλος πάντων τὸν καθίζει καὶ εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ Δικα-
στοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης; Θέλει ὑπο-
στηρίξει τὴν αἴτησιν τῆς μεταρρύθμισεως ἐνὸς Συντάγματος,
τὸ ὁποῖον καταστατεῖ τὸν Λόρδον πλέον ἀπόλυτον ἴσως παρὰ
πάντα Αὐτοκράτορα ἐξευγενισμένου Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους; Θέλει
παρουσιάσει καὶ τετάρτην φορὰν τὴν αἴτησιν τῆς μεταρρύθμι-
σεως, ἥτις ἤδη τρίς ἐζητήθη, πρῶτον ἀπὸ τοὺς Ζακυνθίους εἰς
τὰ 1821, δεύτερον ἀπὸ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα εἰς τὰ 1833,
καὶ τρίτον ἀπὸ τὴν Σύγκλητον τῆς Κερκύρας εἰς τὰ 1838,
καὶ τρίς ἀπερρίφθη; Ἀφίνω αὐτὸ τὸ ζήτημα εἰς τὴν σκέψιν τῶν
Νομοθετῶν καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ Ἴονικοῦ λαοῦ.

Παύω τὰς περὶ Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιοματίων
συζητήσεις, τὰς ὁποίας τολμοῦν τιεῖς νὰ χαρακτηρίσουν ὡς
ἐξάψεις τυφλοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ προσκολλῶ τὴν προσοχὴν
σου εἰς τὰ θετικὰ συμπερόντα τῆς πατρίδος τῶν Ἑπταννησίων:
εἰς ἐκεῖνα λέγω τὰ ἴδια, τὰ ὁποῖα τὸ Σύνταγμα, ἡ ἐπιτάττει

ἢ συγχωρεῖ· εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἡμελημένα ἢ διεστραμμένα κατήντησαν ὕλικοι πληγαὶ κατὰσθένουσαι τὸ ὥραϊον σῶμα τοιαύτης Κοινωνίας. Ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τὰς θεραπεύσῃ ἀμέσως. Δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν θεραπείαν αὐτὴν, καὶ νὰ μακρύνῃ τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια συνεισέφερον νὰ καταντήσουν τὰς Νήσους εἰς ἐσχάτην δυστυχίαν. Αὐτὰ τὰ ζητήματα θέλουν σχηματίσει ἐξ ἀνάγκης τὴν ὕλην τῶν συζητήσεών της.

Ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς Νήσους ἀπαιτεῖ·

Α. Νὰ εἰσαχθῇ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ σπαταλουμένη διαχείρησις τῶν δημοσίων χρημάτων, ἥτις πτωχεύει τὸν λαόν.

Β. Νὰ εἰσαχθῇ τέλος πάντων ἡ ἔθνικὴ ΓΛΩΣΣΑ εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας (1).

Γ. Νὰ προσδιορισθῶσιν οἱ ΚΩΔΗΚΕΣ, οἱ ὅποιοι θέλουν κἀκεῖ ἀπλὴν μίαν τόσον περιπεπλεγμένην Νομοθεσίαν.

Δ. Νὰ μετάρρυθμηθῇ ἡ ΚΟΙΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ, ἥτις διαφθείρει τὸν ἐθνισμὸν τῶν Ἑπτανησίων, ἀντὶ τοῦ νὰ φωτίζῃ τούτους.

Ε. Νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ τὰ δικαιώματά των καὶ ἡ διαχείρησις τῶν ταμείων των, τὰ ὅποια συνεχωνεύθησαν εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον.

ς. Νὰ ὁρισθῶσιν οἱ Ἑπαγγελματικοὶ κλάδοι καὶ τὰ ἀπαιτούμενα τῶν ὑπαλλήλων.

Ζ. Νὰ δοθῇ ἓνας Νόμος, ὅποιοςδήποτε, ὅστις νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ μονοπωλεῖον τοῦ ΤΥΠΟΥ.

Η. Νὰ ἐκδοθῶσιν Νόμοι πρὸς ἐμύχισιν τῆς ἡμελημένης

(1) Ἴδε τὸν Ἀριθ. 12 τοῦ Αἰῶνος • Ὁρθογραφία καὶ Γλῶσσα.

ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ, τῆς ἐκπεσούσης ΝΑΥΤΙΚΗΣ καὶ τοῦ ἀπονενεκρωμένου ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα πρέπει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἔθνος ἡ Συνέλευσις, διότι ἀπὸ αὐτὰ προκύπτει ἐν μέρει ἡ προϋσὰ δυστυχία τῶν Νήσων. Εἰς ἄλλειψιν ἐλευθεριῶν, ἃς προκίσει καὶ τὰ λοιπὰ μὲ ἐκεῖνα τὰ θετικὰ καλὰ, τὰ ὅποια πᾶσα πατρικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ εἰς τὰ ἔθνη· μὲ ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια ἔμποροι νὰ λάβωσι διὰ τύπον τὴν Αὐστρίαν καὶ τὰ μικρὰ κράτη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Κανεὶς βέβαια δὲν θέλει τολμήσει νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἄφρονας ἢ ὑπερβολικὰς τὰς τοιαύτας ἐπιθυμίας τοῦ Ἰονικοῦ Λαοῦ. Ὅλα τὰ ἔθνη χαίρουσιν αὐτὰ τὰ προνόμια εἰς ὅποιανδήποτε μορφὴν Διοικήσεων καὶ ἂν ὑπόκεινται, Συνταγματικὴν ἢ Ἀπόλυτον. Ἐν τοσούτῳ ἐγὼ θέλω τὰ ἐξετάσει, καθ' ὅσον μὲ συγχωροῦσιν αἱ γνώσεις, τὰς ὁποίας ἔμπορεῖ νὰ ἔχῃ τις εἰς ἓν μέρος, ὅπου τὰ διδόμενα εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ τὸν πλέον μέγαν μυστικισμόν.

Ὁ ΕΡΗΜΙΤΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ.

ΦΙΛΕΜΟΥ!

Πόσον εἶναι τὸ εἰσόδημα τῆς Ἰονικῆς Κυβερνήσεως; ἡρώτα εἰς τὰ 1817 Ἄγγλος τις ἓνα ἄλλον συμπατριώτην του. — Δὲν φθάνουν τὰς διακοσίας χιλιάδας λίτρας στερελίνγας. — Ὁ! ἀνεφώναξεν ὁ ἐρωτῶν μὲ ἐν ὑπερήφανον μειδίασμα, ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ Lord Bucleugh! Ἐδόξασα τὸν Θεόν, μοῦ ἔλεγεν ὁ γηραλτοῦς Κερκυραῖος, ὅστις μοῦ ἀνέφερε τὸ τεμάχιον αὐτοῦ

τοῦ διὰ τὸν τοῦ ὁποίου ἦτο μάρτυς. Ἐδόξασα τὸν Θεόν διὰ τὴν ἐκείνην ἐπὶ τῆς πτωχείας, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχαν. Ἐνόμι-
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ζα, ὅτι ἐπομένως τὰ ἔξοδα ἤθελον εἶναι ἀνάλογα τῆς μικρότητος τῶν προσόδων, τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ τοῦ μικροῦ κράτους, τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τῆς Διοικήσεως, καὶ τῆς ἀπλότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἡθῶν. Ἠλπίζα, ὅτι ἤθελαν ἐκτιμῆσαι πολὺ τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, ὅτι ἤθελαν ἐξοικονομῆσαι πολὺ ἐκεῖνα τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔμελλαν νὰ ἐξαρκέσουν δι' ὅλας τὰς χρεῖας τῆς Διοικήσεως ἐνὸς τόπου, ὅστις δὲν ἠμποροῦσε νὰ προσφέρῃ μὴδὲ ὅσα ἀρκοῦν διὰ τὰς διασκεδάσεις ἐνὸς Δουκῆς τῆς Ἀγγλίας. Πόσον ἐξηπατήθην, ὅταν εἶδα τὴν Διοίκησιν νὰ ἐκτυλίξῃ ὅλην τὴν λαμπρὰν μεγαλοπρέπειαν ἐνὸς πλουσιῶν καὶ μεγάλου Κράτους, ὅταν εἶδα τὸν Ἀρμοστήν νὰ μὴν εὐχαριστήθῃ εἰς τὸ παλᾶτιον τῶν Βενετῶν καὶ Ῥώσων Διοικητῶν ἐκεῖ, ὅπου ἐκτοίχησεν ἕνας Berthier, ἕνας Donzelot, καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ἐν ἀνακτόριον, τὸ ὁποῖον ἀξίζει, ὅσον ἐν ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς Νήσου, ἢ τὸ διπλάσιον, ἀπ' ὅ,τι ἐξετιμῆθη ἡ ἰδιοκτησία τῆς δυστυχισμένης Πάργας! Πόσον ἔφριξα, ὅταν εἶδα νὰ ἐξοδεύσουν ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια δρχμᾶς διὰ τὰ κινητὰ μόνον καὶ τὰ ἐπιπλά, μὲ τὰ ὁποῖα ἐστόλισαν αὐτὴν τὴν ἑδρὰν ἐνὸς Βαρονέτου· ὅταν εἶδα νὰ οἰκοδομήσουν τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀγροκήπιον καὶ τὴν Villa, ὅπου ἔπρεπε νὰ διασκεδάζῃ ἀπὸ τοὺς μεγάλους τοῦ κόσμου· ὅταν εἶδα τέλος πάντων τὸ γελοῖον θέαμα μιᾶς λαμπρᾶς αὐλῆς μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πτωχὴν Δημοκρατείαν! Τότε ἐγνώρισα, ὅτι τὸ κόμφορτ ἐνὸς Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ μᾶς ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν ὑπὸ τῶν Βενετῶν Διοίκησιν μας· ὅταν εἶδα νὰ μᾶς γυμνώσουν ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ὀρειχάλκινα πυροβόλα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἄφησαν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Βενετοὶ, αἵτινες μᾶς ἔσωσαν εἰς δύο τρομερὰς πολιορκίας τῶν Τούρκων· ὅταν εἶδα νὰ πέμψουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν αὐτὰ τὰ λαμπρὰ λάφυρα τοῦ Ἡρωϊσμοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ὑπερασπίσαμεν τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας, ἐγνώ-

ρισα, ὅτι οὗτοι οἱ Κύριοι καταδέχονται καὶ τὸν ὀβολὸν τοῦ πτωχοῦ, καὶ λησμονοῦν τότε τὸν Δούκα τοῦ Buccleugh. Ἰδοὺ τὰ χρήματά μας ἐρρίφθησαν εἰς βορὰν τῆς ἀγέλης τῶν ξένων τυχοδιωκτῶν, ἐδαπανήθησαν πρὸς εἰσαγωγὴν ξένης πολυτελείας καὶ παιδαριώδους μεγαλοπρεπείας, ἥτις κατασταίνει γελοῖαν τὸν ἀξιοδάκρυτον κατὰστασιν τῶν πολιτικῶν σωμάτων, καὶ οἱ ἰδρῶτες τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ἐχρησίμευσαν νὰ εἰσάξουν τὴν διαφθοράν, τὴν δυσπιστίαν, τὴν διαίρεσιν. Ὡ Θεέ μου! μὴ μὲ ἀφήσῃς πλέον νὰ ἴδω τὴν ἀπώλειαν τῆς πατρίδος μου, καὶ ἐνωσέ με μὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἐνδόξων προγόνων μου, τῶν ὁποίων ἡ κεφαλὴ δὲν ἐκλινέ ποτε εἰς χαμερπεῖς πράξεις.—Ὁ Θεὸς τὸν εἰσθήκουσε· καὶ, ὅσάκις ἐπισκεπτόμην τὸν μυστηριώδη τάφον του, μοῦ ἀνατριχίαζεν ἡ κεφαλὴ, καὶ κλίνων τὰ γόνατά μου ἐφίλουσα τὴν πλάκαν, ἀπ' ὅπου μοῦ ἐφαίνετο ἀκόμη νὰ εὐχαίρῃ ἡ φωνὴ ἐκεῖνου τοῦ Ἑλλήνου.

Θέλεις συγχωρήσει, φίλε! αὐτὴν τὴν παρέκβασιν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρωπίνου ἐκχειλήσεως τῶν αἰσθημάτων ἐνὸς Ερμημίτου. Εἰς τοιαύτας ἀναμνήσεις δὲν μένουσι ξηροὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἡ ταραχὴ τῆς ψυχῆς δὲν καταπραΰνεται τόσον ὀγλίγωρα.

Ἐπιστρέφω εἰς τὴν διήγησίν μου.

ὑπὸ τῶν Βενετῶν τὰ ἑπτάνησα ἐπλήρωναν εἰς τὴν Διοίκησιν των 360,000 τάλληρα, ὑπὸ τῆς Ἰονίου Δημοκρατείας δὲ [1803] ἔδιδαν τάλληρα 329,000· καὶ μόλον τοῦτο ἡ τελευταία αὕτη Διοίκησις πληρώνουσα τοὺς ὑπαλλήλους τῆς προμηθεύουσα τὴν Ῥωσικὴν φρουράν, ἔχουσα τρεῖς Πρέσβεις ἕνα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἕνα εἰς Πετροῦπολιν, καὶ ἕνα εἰς Παρίσιον, διατrophῶσα ἐν στρατεῦμα ἑπτανήσιον καὶ τινὰς λεγεῶνας Ἀλβανῶν, ἄφησεν εἰς τὸ ταμεῖόν της εἰς τὰ 1807, ὅταν αἱ Νῆσοι ἐπέρασαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Γάλλων, 180,000 τάλληρα.

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια Δραχμῶν) καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἡ Διοίκησις κατηνάλωσε καὶ ἐν περίσσειμα 50,000 λίτρων· δηλ. κατεδάφνησεν εἰς ἓνα χρόνον τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐξόδου τῆς Ἑπτανήσου Δημοκρατίας (1803-1807).

Στοχάζεσαι τάχα, ὅτι μὲ αὐτὰ τὰ τρομερὰ ἐξοδα ἡ Διοίκησις ἐπλούτισε τὸν τόπον μὲ ὠφέλιμα καταστήματα, ἡ ἐξετέλεσεν ἐπιχειρήσεις, τεινούσας εἰς πρόοδον καὶ εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ; ὅχι· ἐξ ἐναντίας ἐπῆρε τὰ χρήματα τῶν δημοτικῶν ταμείων, τὰς προίκας τῶν διαφόρων φιланθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά εἰσοδήματα, εἰς τρόπον ὥστε διέφθειρεν ὅ,τι ἦτον ἤδη προητοιμασμένον ἀπὸ τοὺς πολίτας πρὸς ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ. Ἐξώδευσαν ἀκαταπαύστως τώρα τόσους χρόνους μεγάλας ποσότητας χρημάτων εἰς τὰ ὀχυρώματα, ὡς νὰ τοὺς ἐφοβέριζε τρομερὸς πόλεμος ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, καὶ ἡ Διοίκησις δὲν ἔχει κτίρια ὅπου νὰ μοιράσῃ τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας· ὁ δὲ λαὸς ὑστερεῖται ὠφελίμων καταστημάτων, ὅποια εὐρίσκονται ἀναμφιδόλως εἰς κάθε ὅπως οὖν ἐξευγενισμένον τόπον. Αἱ Νῆσοι, αἱ ὅποια ἐξοδεύουν δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὰ ἐπιπλα μόνον τοῦ Ἀρμостоῦ, δὲν ἔχουν μὴδὲ Μητρόπολιν, μὴδὲ κτίριον Ἀκαδημίας, ἢ Νοσοκομείου, μὴδὲ ἄστυλόν πτωχῶν, μὴδὲ ἐμπόρων Ἀγορὰν (Bourse), μὴδὲ Εἰρκτήν. Ἡ ἐδρὰ τῆς Συνελεύσεως, ἢ τῆς Κυριαρχούσης Γερουσίας, εἶναι τὸ ὑποθλάμιον (vez-de-chansséa) τοῦ παλατίου τοῦ Ἀρμостоῦ εἰς τὸ μέρος, ὅπου αἱ Κυρίαι ἀφίνουν τοὺς πῖλους των καὶ τὰ ἐπανωφόριά των, ὅταν πηγαίνουν εἰς τοὺς μεγαλοπρεπεῖς χοροὺς τῶν Ἀρμωστῶν μετακομίζουσιν τὸ Δημαρχεῖον, ὡς καὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον, καὶ περιφέρουν τὸ ὕλικόν τοῦ Ἀρχιεπισκοπείου, εἰς τρόπον ὥστε τὰ πολὺτα ἐγγράφα τῶν πολιτῶν χάνονται, ἢ ῥίπτονται, ἢ ἐσθίζονται εἰς αὐτάς τὰς καθημερινὰς μετακομίσεις, ἢ σήπονται ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν, ἢ

κατατρώγονται ἀπὸ τὰ ἔντομα. Ἐνα στρατῶνα τὸν κάμνουν σήμερον Ἀκαδημίαν, αὐριοι Νοσοκομεῖον, μεθαύριο Δημαρχεῖον, καὶ ἔπειτα ποῖος ἡξεύρει τί. Δὲν εἶναι κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ καταστήματα, τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἥλλαξε θέσιν εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν. Καὶ, ἐνῷ αἱ Νῆσοι δὲν ἔχουν μὴδὲ κτίριον Γερουσιαστικῆς Συνελεύσεως, μὴδὲ Μητροπόλεως, μὴδὲ Ἀκαδημίας, ἢ Νοσοκομείου, ἢ ἐμπόρων Ἀγορᾶς, ἢ Εἰρκτῆς, ἢ Ἀρχιεπισκοπείου, ἢ Δημαρχείου κ.τ.λ. ὁ Λόρδ χαίρει τὸ parc καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς chateau, τὸ ὅποιον ὄρθιον εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν ἐρημίαν μοῦ ἐνθυμίζει τὰ παλάτια τῶν μικρῶν δεσποτῶν τοῦ Μεσαιῶνος.

Ἴδου τί ἐπροξένησαν αὐτὰ τὰ χρήματα· πρόσθετες ἀκόμη καὶ τὸν Βενδαλικὸν κατεδαφισμὸν τῶν προμαχόνων. Τίποτε λοιπὸν δὲν δικαιοῖνε τὴν ἐλεεινὴν σπατάλην τῶν χρημάτων τοῦ λαοῦ· ποὺ ἐξωδεύθησαν τὰ ὅσα οἱ Ἑπτανήσιοι πληρόνουν περισσό-
τερον, ἀφ' ὅ,τι ἐδίδαν ὑπὸ τῶν Βενετῶν, ἢ τῆς Ἰονίου Δημοκρατίας; Τὸ εἰσόδημα τῆς ὑπὸ τῶν Βενετῶν Διοικήσεώς των
360,000 τάλληρα

ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας τὰ Ἑπτάνησα
ἔδωσαν κατ' ἔτος μίαν ποσότητα πολὺ μεγαλύτεραν, τῆς ὁποίας τὸ ἐλάχιστον ἦτον
730,000 τάλληρα, καὶ τὸ μέγιστον ὑπερέβη
τὸ ἐν ἑκατομμύριον· μέσον ὅρον δὲ ἡμποροῦμεν
νὰ στερεώσωμεν κατ' ἔτος 900,000 τάλληρα
τοῦτο δίδει μίαν διαφορὰν ἀπὸ τὸ ὑπὸ

τῶν Βενετῶν εἰσόδημα 540,000 ταλλήρ.
κατ' ἔτος! Θεωροῦντες αὐτὴν τὴν διαφορὰν εἰς τοὺς 21 χρόνους
(ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας) ἔχομεν τὴν τρομερὰν ποσότητα
11, 340,000 ταλλήρων!!! δηλ. 66 περίπου ἑκατομμύριον

δραχμῶν, περισσότερον ἀπ' ὅτι ἔχριναν ἀρκετὸν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Συμμαχικαὶ δὲ αἱμεῖς, διὰ τὴν στερεώσασιν τὸ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. 66 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐξωδευμένα περισσότερον ἅρ' ὅτι ἀπαιτοῦσαν αἱ χρεῖαι τῆς ὑπὸ τῶν Βενετῶν Διοικήσεως! τρομερὸν περίσσευμα, τὸ ὅποιον ἠμποροῦσαν νὰ οἰκονομήσουν, τὸ ὅποιον δὲν ἐχρειάζετο εἰς τὰς περυσμένας Διοικήσεις! τί ἐγένεν αὐτῇ; ὅποια καταστήματα ἐθεμελίωσε; ποῖα καθιδρύματα ἀνύψωσε; ποῖον ὄρελος ἔφερε; εἰς τί ἐχρησίμευσε! εἰς τὸ νὰ θρέψῃ πλῆθη ξένων, εἰς τὸ νὰ διαφθεῖρῃ πολίτας μὲ τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἀλυσοδέσουν, εἰς τὸ νὰ χορτάσουν τὰ λαίμαργα στόματα τῶν χαμερπῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὴν ὑπογραφὴν ἐκρέματο ἡ τύχη τῶν Ἑπταννησίων. Ὡ ἀνόητοι! ὅσοι ἐφιλήζατε τοὺς πόδας τῶν Ἀρμοστῶν, ζητοῦντες ἐπαγγέλματα! πρὸς ἀπόλαυσιν χρημάτων, ὡς νὰ σᾶς τὰ ἐδίδεν ἐξ ἰδίων του, δὲν ἐννοοῦσατε, ὅτι αὐτὰ ἦσαν τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἐσχηματίζετε μέρος; δὲν ἐλογαριάζετε, ὅτι καὶ τὰ ἐξόδα τῆς κομῆς καὶ πολυδαπάνου πολυτελείας τῶν Ἀρμοστῶν εἶναι ὅλα πληρωμένα ἀπὸ τὰ πτωχὰ Ἑπτάννησα; ὦ πόσον θὰ χαρῇ ἡ πικρία, ὅταν δὲν ἰδῇ πλέον τὰς ἀπεχθεῖς σκηνὰς τῆς χαμερπείας, ὅταν ἰδῇ τὰ τέκνα τῆς ὑπόγοντα ὑπερήφανον τὸ μέτωπόν των νὰ συσφύγγωνται ὁλόγυρά της διὰ τὴν ὑπερασπίσουν τὰ νόμιμα δικαιώματα. Τοιοῦτοτρόπως θέλουν καταστήσει πάντοτε στερεωτέραν τὴν προστασίαν ἐνὸς θρόνου, ὅστις ἐμψυχώνει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν λαῶν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ὕλικὴ ὄψις τῆς Κερκύρας ἐκκαλλυτέρευσεν· νέαι ὁδοὶ ἀμαζῶνται ἠνοιζαν τὰς συγκοινωνίας μὲ τὰ χωρία καὶ ἡ πόλις ποτίζεται ἀπὸ τὰ νεωστὶ εἰσυχθέντα ὕδατα· αὐτὰ ὅμως οἱ Κερκυραῖοι τὰ ἀκριβοπλήρωσαν, διότι αἱ μὲν ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐκτασκευάσθησαν μὲ τὰ ἐξόδα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐκείναι δὲ τῆς ἐσχέτης περιπλέον διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας τῶν χωρικῶν. Μέγα μέρος τῶν εἰσάγων ὑδάτων, δα-

πανηθέντων χρημάτων ἐλήφθησαν ἀπὸ ἑνα προσθετικὸν φόρον (additional) ἐπιβληθέντα εἰς τὸν σίτον, καὶ μολοντοῦτο ὡς καὶ αὐτὴ δὲν ἔχει εἰμὴ μίαν προσωρινὴν ὑπαρξίν, διότι τῶρα τὰ ὕδατα θὰ εἰσυχθῶν ἀπὸ ἄλλην πηγὴν. Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη ὅλων τῶν καταστημάτων, ἡ ἐπιχειρήσεων τῆς Διοικήσεως. Χρειάζονται καθ' ἡμέραν ἀνακαίνησιν ἢ διόρθωσιν, ἢ διατήρησιν τῶν ἀπαιτῶν μεγάλας ποσότητος, καὶ μ' ὅλα αὐτὰ ἡ ὑπαρξίς των εἶναι ἐφήμερος. Ἡ ἀλλαγὴ ἐνὸς Ἀρμοστοῦ ἄλλα ἀφανίζει καὶ ἄλλα δημιουργεῖ· διὰ τοῦτο ὅμως ἄλλοτε θέλω σὲ γράφει ἰδιαιτέρως. Ὁ σκοπὸς τῶρα εἶναι νὰ σὲ ἀποδείξω, φίλε μου, πῶς καὶ αὐτὰ τὰ καλὰ, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν εἰς τὸν τόπον αἱ Διοικήσεις ἐπληρώθησαν, εἴτε διὰ ἐμμέσων, εἴτε διὰ προσθετικῶν φόρων, καὶ ὅτι τὰ 66 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὁ Ἰονικὸς λαὸς ἠμποροῦσε τῶρα νὰ τὰ χαίρεται, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ; πρὸς ὠφέλειαν καὶ δόξαν του. Ποῦ θὰ καταντήσῃ αὐτός, ἐάν μία ὁμοία διαχείρισις ἐξακολουθήσῃ ἄλλους εἰκοσιένα χρόνους δὲν τολμῶ μήτε νὰ τὸ συλλογισθῶ· ἡ παρούσα του δυστυχία ἠμπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ ἐν πολλὰ τρομακτικὸν προμῆνυμα.

Τῷ ὄντι ἡ ποσότης, τὴν ὁποίαν πληρώνουν εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ Ἑπτάννησα, εἶναι ἀσυμβίβαστος ὅχι μόνον μὲ τὴν εὐτυχίαν των, ἀλλὰ μήτε μὲ τὴν διατήρησίν των. Ἡ ποσότης, τὴν ὁποίαν δίδουν τῶν 200,000 λίτρων, εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὀλικοῦ εἰσόδηματος τῶν Νήσων· διότι ἡ μὲν Κέρκυρα ἔχει ἐν εἰσόδῃμα ἐτήσιον, τὸ ὅποιον δὲν φθάνει τὸ ἐν ἑκατομμύριον ταλλήρων, ἡ Ζάκυνθος ἀκόμη ὀλιγώτερον, ἡ Κεφαλληνία δὲ καὶ αἱ μικρότεραι νῆσοι ὁμοῦ μόλις τὸ διπλάσιον, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὀλικὸν εἰσόδημα τῶν Νήσων εἶναι τέσσαρα ἑκατομμύρια ταλλήρων, ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ ἐν τέταρτον δίδουν εἰς τὴν Διοίκησιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Πόσον ὀλίγος θέλει, ἐκπληχθῇ, ὅταν μάθῃς τὴν ποσότητα, ἢ

τις εξοδεύεται διὰ τοὺς ξένους; Θέλω σοῦ σημειώσει ἐν μέρος τοῦ καταλόγου τῶν ξένων ὑπαλλήλων, διὰ τοῦ ὁποίου θέλεις γνωρίσει, ὅτι ἀπὸ τὰς 200,000 ἡ Διοίκησις εξοδεύει τοῦλάχιστον τὰς 70,000 εἰς τροφὴν ξένων, τῶν ὁποίων ἡ εἰς τὰς Νήσους διαμονὴ εἶναι πρᾶγμα τυχερὸν καὶ ἐφήμερον. Λέγω τοῦλάχιστον τὸ τρίτον, διότι εἰς ὅλους τούτους τοὺς ὑπολογισμοὺς, ὅσους ἔκαμα, ἡ θέλω κάμει, σοῦ ὑπόσχομαι ὅχι μόνον νὰ μὴν ὑπερέβω ποτὲ τὸ πραγματικόν, ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτερον πάντοτε νὰ ἀναφέρω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ε.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Εἰς τὴν παρελθούσαν ἐπιστολήν μου ἠθέλησα νὰ σὲ ἀποδείξω κυρίως.

1. Ὅτι διὰ τῆς νέας διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων εἰσαχθείσης εἰς τὰ 1817, ἡ Διοίκησις κατηνάλωσε 66 ἑκατομύρια δραχμῶν, περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἤθελεν ἀρκέσει διὰ τὰ ἐξοδά της κατὰ τὸν τύπον τῶν περασμένων διοικήσεων.

2. Ὅτι τὰ ἑπτάννησα πληροῦν μίαν ἐτήσιον ποσότητα, ἥτις εἶναι ὅλως διόλου ἔξω ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν τῶν προσόδων των, πολλὺ περισσότερον ἐὰν παρατηρήσῃ τις, ὅτι ἐπὶ τῶν Βενετῶν, τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Γάλλων εἰσῆγετο ἀπ' αὐτὰ τὰ ἔθνη εἰς τὰς Νήσους μία μεγαλοτάτη ποσότης χρημάτων πρὸς ἀνύψωσιν ὀχυρωμάτων ἢ πρὸς διατήρησιν πολυανθρώπων φρουρῶν, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας σήμερον

3. Ἡ διοίκησις εξοδεύει ὑπὲρ τὸ τρίτον τῶν προσόδων της εἰς τροφὴν ξένων, τῶν ὁποίων ὁ μισθὸς εἶναι πολὺ ἀνώτερος, « λέγει ὁ Λεβασσέτ, ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες ἐδίδοντο προσητέρα εἰς

» τοὺς κατέχοντας αὐτὰς τὰς θέσεις ἐγγυρίους. Μία τοιαύτη » πρᾶξις, βλαβερὰ εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους, δὲν φαίνεται ἀρμοδία » νὰ προσκολληθῇ τὴν ἀγάπην τοῦ νεωστὶ ληφθέντος ὑπὸ τὴν » προστασίαν μας λαοῦ, μηδὲ τείνει εἰς τὸ νὰ τὸν δέσῃ μὲ τὰ » συμφέροντά μας. Εἶναι ἀληθές, ἐξακολουθεῖ αὐτὸς ὁ Ἄγγλος » ἀξιωματικὸς, ὅστις ἐδιοίκησε τέσσαρα ἔτη τὴν Κεφαλληνίαν, » εἶναι ἀληθές, ὅτι, ἐνῶ ἔπαυσαν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ἐπαγ- » γέλματά τινα, ἀνύψωσαν πολλὸν τοὺς μισθοὺς τῶν ἐγγυρίων ὑ- » παλλήλων. Συμβιβάζεται ὁμως τοῦτο μὲ ἐκείνην τὴν προνοή- » τικὴν οἰκονομίαν, ἥτις εἶναι τόσον οὐσιωδῶς ἀναγκαία εἰς » ἓνα τόπον, τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι εἶναι πολλὰ περιορισμέναι; » (De Bosset Parga and the Ionian islands London 1821 pag. 164). Καὶ τῷ ὄντι! ὅσον καὶ ἂν ἀνύψωσαν τετραπλῶς τοὺς μισθοὺς τῶν ἐγγυρίων, ἐκεῖνοι τῶν ξένων εἶναι πάντοτε μεγαλύτεροι· π. χ. οἱ ἐτήσιοι μισθοὶ τῶν Ἀγγλων Δικαστῶν τοῦ

Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δι-

καιουσύνης εἶναι

A. 1,000 (Δρ. 28,120.)

Τῶν Ἰόνων Δικαστῶν τοῦ αὐ-
τοῦ Δικαστηρίου

» 700 » 19,684.

Τῶν Ἰταλῶν Καθηγητῶν τοῦ

Πανεπιστημίου

» 217 » 6,091.

Τῶν Ἰόνων Καθηγητῶν τοῦ

Πανεπιστημίου

» 156 » 4,386.

Τοῦ Γενικοῦ Ταμῖα Ἀγγλου

» 700 » 19,684.

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐξόδων,

Ἀγγλου

» 500 » 14,060.

Τοῦ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν

ὁδῶν Ἀγγλου

» 380 » 10,685.

Τοῦ Γενικοῦ Συλλεκτοῦ τῶν

Δημοσίων εἰσόδ. Ἀγγλου

» 390 » 10,966

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ζ. Τ. Λ

Ἐκείνο τέλος πάντων, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα κάθε τάξιν· ἐκείνο, τὸ ὁποῖον παραλύει τὴν δύναμιν τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος εἰς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, εἶναι τὰ ἔκτακτα, ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἡ Βουλὴ ψηφίζει εἰς ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα καιροῦ, καθ' ὃ δὲν εἶναι συγκαλεσμένη ἡ Γερουσία. Τοιοῦτοτρόπως τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα εἶναι ἐμπειστευμένα εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις δὲν ἔχει καμμίαν εὐθύνην εἰς τὴν διαχείρισίν της. Τὰ ἔκτακτα αὐτὰ ἔξοδα συνεισφέρουν πολὺ εἰς τὴν παρούσαν χρηματικὴν ἀπορίαν τῆς Διοικήσεως· διότι, ἀντὶ αὐτῆς νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὰ ἔξοδά της κατ' ἀναλογίαν τῆς δυστυχίαν τοῦ τόπου, ἐξ ἐναντίας τὰ ἤϋξανε κατὰ λόγον ἀντίστροφον τοῦ εἰσοδήματός της. Τοῦτο θέλεις γνωρίσει ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον καταγραφὴν τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων κατὰ τὰς δικοφύρους ἐπαχάς.

ἀρχιόντες αἱ Φεβρουαρίον.	Ἔτος 1834-35 ἔκτακτα ἔξοδ. Α. Στερ. 68582 σελ: 2 πένσ 2/4
	1835-36 — — — — — 84964 — 8 — 2
	1836-37 — — — — — 86671 — 16 — 2

Εἰς τρόπον, ὥς ἔχοντες δι' ὅρον συγκρίσεως τὸ ἔτος 1834—35 εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἐξώδευσαν Α. Σ. 16382 Σ. 6, Π. 2/4 περισσότερον, καὶ εἰς τὰ 1836—37 μίαν ποσότητα ἀκόμη μεγαλύτεραν Α. Σ. 18089 Σ. 13, Π. 11 2/4—Ἡ ποσότης Α. Σ. 68582 μόνον διὰ ἔκτακτα ἔξοδα εἶναι ὑπερβολικὴ, διότ' εἶναι σχεδὸν τὸ τρίτον τοῦ ὀλικοῦ τακτικοῦ ἐξόδου καὶ μ' ὅλον τοῦτο, ἐάν ἡ Διοίκησις ἤθελεν ἐξακολουθήσει νὰ ἐξοδεύῃ εἰς τοὺς δύο ἀκολουθῆντες χρόνους (1835—37) ἕνα ὁμοῖον ἀριθμὸν λιτρῶν, εἰς τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1837 ἤθελεν ἔχει μίαν ἐξοικονόμησιν Α. 34472! Τοιαύτη εἶναι λοιπὸν ἡ διαχείρισις τῶν χρημάτων τοῦ λαοῦ· τοιοῦτον τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῶν Ἑπτανήσων· νὰ

αὐξάνουν δηλ: τὰ ἔξοδά των, ὅσον περισσότερον ὀλιγοστεύουν τὰ εἰσοδήματα.

Ἄς ἐμβώμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῶν μισθῶν. Εἰς ἕνα τόπον, λέγει διὰ τὰς ἰονίους νήσους ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Λεβωσέτ, » εἰς ἕνα τόπον, ὅπου τὰ ἀτομικὰ εἰσοδήματα εἶναι πολλὰ » περιορισμένα, οἱ μισθοὶ, ὅσον μέτριοι καὶ ἂν εἶναι, καθιστά- » νονται ἐπιθυμητοὶ εἰς τοὺς πλουσιωτέρους ἀκόμη πολίτας. Ὅ- » μως αὐτοὶ δὲν ἦσαν πρώτη τερα τόσον ἄδριοι, ὥστε » νὰ καταφέρουν κανένα διὰ τὴν ὄρεξιν τῆς α- » πολυτέλειας, νὰ θυσιάσῃ τὴν εὐδαιμονίαν » τῆς πατρίδος τοῦ, τὴν τιμὴν τοῦ, ἢ τὴν ὑ- » πόληψίν τοῦ. in a country where the incomes of in- » dividuals are extremely limited, the Salaries, although » very moderate, were acceptable even to the richest; yet » none were sufficiently lucrative to induce a man, for » the sake of obtaining or keeping them, to sacrifice the » welfare of his country, his honour or his reputation » (ἡ Πάργα καὶ αἱ Ἴονιοι Νῆσοι σελ. 20). Βάλλοντες λοιπὸν εἰς πρᾶξιν μέτρα ὅλως διόλου ἐναντία, ἠθέλησαν τάχα νὰ ἀπο- λαύσουν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐπρόβλεπεν ὁ Λεβωσέτ,

Ἄς ἀποκριθῇ διὰ ἐμὲ ὁ ἰονικὸς λαός.

Τί ἐχρειάζετο αὐτὴ ἡ ὑπερβολικὴ μίσθωσις, αὐτὴ ἡ Ἀσιατικὴ μεγαλοπρέπεια, ἥτις διέφθειρε τὰ Ἑλληνικὰ ἦθη, ἥτις εἰσῆζε τὴν πολυτέλειαν εἰς ἕνα τόπον, ὅστις λείπει βιομηχανίας, ὅστις ἔχει χρεῖαν ἐξωτερικῶν προϊόντων καὶ ἐργοχειρῶν κάθε εἶδους διὰ ὅλας τοῦ τὰς χρεῖας; διατὶ, ὡς νὰ μὴν ἐφθανεν ἡ Βενετικὴ διαφθορά, εἰσῆξαν ἄλλην μίαν λέπραν χείρονα καὶ πολὺ τρομε- ρωτέραν τῆς πρώτης, πρόξενον τῶν δυστυχιῶν τῶν Ἑπτανή- σων, τὴν ἐπαγγελίαν; διατὶ εἰσῆξαν τὴν χρηματικὴν διαφθοράν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΝΩΝ

τὴν ἡθικὴν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν εἶναι τόσον φρικτὰ, ὅσον χαμερπῆ; διατὶ ρίπτονται τοιουτοτρόπως τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ, σήμερον ὅταν οἱ χωρικοὶ τῆς Κερκύρας εἰς τὸν ἑσχατον βαθμὸν τῆς πτωχείας τρέφονται μὲ χόρτα καὶ βαλάνους, ἐνῶ ὁ χρυσὸς βρέχει εἰς τοὺς διοικοῦντας αὐτούς; ὦ σεῖς! ὅσοι διευθύνετε τὰ πράγματα τῶν Ἑπτανήσων, μὴν ἐγγύζετε αὐτὰ τὰ χρήματα· εἶναι ὁ ἄρτος, ὅστις ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πτωχοῦ, καὶ ὁ ἥχος του συντροφεύεται ἀπὸ τὸν γυγγυσμὸν τῶν πεινῶντων. Ἐὰν ἐμβῇτε εἰς τὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ, θὰ εἰδῇτε θέαμα, τὸ ὁποῖον θέλει σᾶς φαρμακώσει παντοτεινὰ τὰς γαληνιάς στιγμὰς, ὁποῖας σᾶς προμηθεύει ἡ ἀφθονία, ἀπὸ τῆς ὁποίας εἴσατε περικυκλωμένοι. Αἱ εὐγενεῖς καρδίαι σας θέλουν συντριφθῇ, καὶ θέλετε πασχίσει νὰ ἐξαλαφρώσετε τὸν πόνον τῆς ψυχῆς σας, βοηθοῦντες τὸν πτωχόν.—Ἰδοὺ λοιπόν! βοηθήσατέ τον καὶ παραιτήσατε μέρος τοῦ χρυσοῦ, ὅστις σᾶς προσφέρεται, καθὼς ὀλιγοστεύσετε τῶν ὑπαλλήλων σας τοὺς μισθοὺς.

Πιστεύεις, φίλε μου! ὅτι τολμοῦν τινες νὰ λέγουν, πῶς ἡ μικρότης τῶν νήσων δὲν συγχωρεῖ τὴν καθίδρυσιν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων; ἔχουν ὅμως οἱ Ἑπτανήσιοι νὰ κερνοῦν μισθοὺς ἐτησίους 500 καὶ 800 λιτρῶν τόσον, ὅσον σχεδὸν ἐνὸς Πρέσβεως ἢ ἐνὸς Ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος· ἐνῶ ὑπὸ τῶν Βενετῶν, τῶν Γάλλων καὶ τῆς Ἰονίου Δημοκρατείας οἱ μισθοὶ τῶν μεγαλητέρων Ἀξιωματικῶν τοῦ Κράτους (Βουλευτῶν καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας) μόλις ἔφθανον τὰ 800 τάλληρα κατ' ἔτος, σήμερον τὰ Νησιά δίδουν εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Κράτους τοὺς μισθοὺς τῶν Στρατηγῶν καὶ τῶν Ναυάρχων τῶν πλέον ἐξευγενισμένων καὶ πλουσιῶν ἐθνῶν. Μὲ κακοφαινέται νὰ μὴν ἡξεύρω ἀκριβῶς, εἰμὴ τοὺς μισθοὺς τῆς Αὐστριακῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ τοὺς συγκρίνω μὲ ἐκείνους τῶν Ἑπτανήσιων· εἰς τὴν Αὐστρίαν

Ὁ Φέλδ-Μαρσεϊάλος ἔχει κατ' ἔτος Φιορίνια

Λίτρ. Στ. 1272 — 12000

Ὁ Ἀρχιστράτηγος 848 — 8000

Ὁ Ἀντιστράτηγος (Lieutenant-General) 636 — 6000

Ὁ Ὑποστράτηγος (Major General) 444 — 4000

Εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ὁ Γραμ. τῆς Βουλῆς ἔχει

κατ' ἔτος Λίτρ. Στ. 750

Ὁ Γενικὸς Ταμίας — — — — 700

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν ὑπολογ. — — — — 500

Ὅστε λοιπὸν ἡ πτωχὴ Δημοκρατία, ἡ συναδελφὴ ἐκείνης τῆς 'Ραγούζης, ἡμποροῦσε νὰ ἔχη μίαν δωδεκάδα Στρατηγῶν καὶ Ναυάρχων. Φίλε μου! ὁ μισθὸς ἐνὸς μόνου αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ διατηρησῇ ἐν φιλανθρωπικῶν κατὰστημα εἰς τὴν ἐγγύριον κοινωνίαν μισθῶν τῶν Νήσων.

Εἰς ἄλλην μου θέλω ἐξετάσει ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως καὶ φιλανωδῶς ἐν πρὸς ἐν, καὶ ἐκεῖ θέλω ἔμβει εἰς μερικωτέρας διασαφήσεις. Τώρα βιάζομαι νὰ σὲ κοινοποιήσω, τὰς ὁποίας ἔλαβα ἐκ τῶν Νήσων εἰδήσεις.

Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα ἤρχισε τὰς ἐργασίας τὴν 4. Μαρτίου, διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων Ἐπαγγελματικῶν μ' ὅλον τοῦτο οἱ Βουλευταὶ, τοὺς ὁποίους ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ, ἦσαν γνωστοὶ, πρὶν ἀκόμη φθάσουν εἰς Κέρκυραν οἱ Νομοθέται· καὶ ὄχι μόνον ὠνοματίσθησαν ἄνευ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν. Μία ὁμοία κατάρχεσις εἶναι σχεδὸν ἐξ ἀνάγκης· διότι δὲν εἶναι νόμιμος ἡ ἐκλογή τῶν Ἀξιωματικῶν αὐτῶν, εἰμὴ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Ἀρμοστοῦ· καὶ, ἐὰν κατὰ τύχην οὗτος ἀποβρίψῃ δύο ἐκλογὰς τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, τότε πέμπει εἰς τὴν Συνέλευσιν ἕνα διπλοῦν κατάλογον ὀνομάτων, ἐξ ὧν αὕτη προ-

σκαλεῖται νὰ ἐκλέξῃ. Ἰδοὺ ὁποίας ἐλευθερίας δίδει ἡ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Μουσείου τῆς Ἀθήνης εἰς τὴν Γερουσίαν κατ' αὐ-

τὴν τὴν πρώτην τῆς Συνεδρίας. Οἱ Νομοθέται ὁμῶς γνωρίζουν, ὅτι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ τῶν Ἰονίων πραγμάτων εἶναι τόσον κρίσιμος, ὥστε ἀπὸ τὴν ψῆφον κρέματα ἡ ἀποφασιστικὴ τύχη των· οἱ Νομοθέται δὲν θέλουν λείψει νὰ εἰσακούσῃ τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος.

Ἀνέγνωσα τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν
 διαμαρτυρήσιν τῶν Κερκυραίων κατὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς περὶ
 μεταρρύθμισεως ἀναφορᾶς τῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον δικαιοῦναι τὴν δι-
 αγωγὴν τοῦ Ἀρμοστοῦ μεθερμηνεῖον ὁμοιοτρόπως τὸ ἄρθρ. 7,
 τμῆμα 7, τοῦ Συντάγματος. Οἱ Ἑπτανήσιοι ὀφείλουσαν νὰ σε-
 βασθοῦν τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, καὶ μάλιστα καθότι τοιαύτη ἀ-
 πόκρισις, ἥτις ἐμψυχώνει τῶν Ἰόνων τὰς ἐλπίδας, ψεύδει τὰς
 φήμας, τὰς ὑποίας οἱ κακοὶ ἔχθροί τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς πατρί-
 δος τῶν διέσπειραν, ὅτι οἱ ὑπογράψαντες τὴν ἀναφορὰν ἤθελαν
 περάσει τὸν κίνδυνον μιᾶς καταδίκης. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Α.
 Μεγαλειότης, ἥτις ὑπὸ τοὺς πλῆθον ὠραίους οἰωνοὺς ἀνέβη τὸν
 Θρόνον χαριετθεῖσα ἀπὸ τὰς εὐφημίας τῶν φιλελευθέρων, θέλει
 ἀποδεχθῇ τὴν ἱκεσίαν τῆς μεταρρύθμισεως, ὅταν παρῆρησιασθῇ
 κατ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀπὸ τὸν νόμον τάξιν· δὲν θέλουν
 εὑρεῖ δὲ οἱ Ἰόνιοι ὀλίγας συμπαθείας εἰς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν· ἡ
 φωνὴ τῶν Ἑπταννησίων θέλει εἶναι ἡ ἡχὴ τῶν αἰσθημάτων τοῦ
 Ἀγγλικοῦ λαοῦ· διότι ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης ἀγὼν
 εἶναι ἀγὼν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκτὸς τούτου συμφέρει εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ γίνῃ ἡ πρωταίτι-
ος τῆς εὐτυχίας τῶν Ἑπτανησιῶν, χορηγοῦσα εἰς αὐτοὺς, ὅσα
προνόμια δὲν ἀντιβαίνουν τὰ συμφέροντα τῆς προστασίας.
Συμφέρει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις προσπαθεῖ νὰ εισάξῃ τὰς συν-
ταγματικὰς ἀρχὰς εἰς τὰ ξένα ἔθνη, νὰ δώσῃ τὸν τύπον τῆς
ἐφαρμογῆς τῶν εἰς ἓνα μικρὸν τόπον, τὸν ὁποῖον διοργανίζει κατ'
ἀρέσκειαν. Τότε αὕτη ἀλλάζουσα τοὺς λόγους εἰς ἕνα καὶ τὰς

παρακινήσεις εἰς δῶρα, θέλει δώσει εἰς τὰ ἔθνη τὸ παράδειγμα καὶ ἐν ταυτῷ ἐν μεγαλοπρεπὲς τεκμήριον τοῦ φιланθρωπισμοῦ, τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ τῆς πίστεώς της εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων. Ἄλλ' εἰς τὰ ἔθνη θέλουν ἀποκριθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὡσάκως τοὺς ὁμιλήσει περὶ συνταγμάτων· « Ἴδε τὰ Ἰονικὰ νησιά, » τῆς καταστάσεως τῶν ὁποίων ἐστάθης αἴτιος ».

Οἱ Ἑπτανήσιοι, τέλος πάντων, ὀφείλου νὰ γνωρίσουν, ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας δὲν προσωποποιοῦνται εἰς τὸν Ἀρμοστήν· ὅτι καθόσον δὲν ἐγγίζουσιν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς προστασίας της, καὶ τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν· αἱ φωναὶ τῶν θέλων πάντοτε εἰσακουσθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ πλέον φιλελευθέρου κράτους· διατί δὲν θὰ χαροῦν οἱ Ἑπτανήσιοι μέρος τῶν ἐλευθεριῶν ὅπου οἱ Ἄγγλοι παρακινοῦν τοὺς ἄλλους λαοὺς νὰ ἀπολαύσουν; ἡ τάχα δὲν εἶναι ἐπιδεκτικοὶ τοιούτων προόδων; ἡ τάχα ὀφείλει τις νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν Δελφίαν, ἢ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, διὰ νὰ ᾔῃαι ἄξιος τῆς ἐλευθερίας; ἡ τάχα στασιαστικὸν πνεῦμα ἀνακινεῖ μικροὺς δήμους ἀποχωρισμένους καὶ ἀπομεμακρυσμένους ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, τοὺς ὁποίους ἐν μόνον πλοῖον ἀρκεῖ νὰ θαστάξῃ εἰς ἡσυχίαν; Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς θέλει ἀγανακτήσει βέβαια, ἐὰν ἀκούσῃ, ὅτι εἰς Τοποτηρητὴς Ἄγγλος ἐμποδίζει τὸν τύπον, σβύνει τὰ φῶτα, ἀφαιρεῖ τὰ δημοτικὰ προνόμια, καὶ ἀλυσοδένει ἐπιδιξιώτερα παρὰ ἓνα μαθητὴν τοῦ Μετερνίχ, ἓνα πτωχὸν καὶ μικρὸν λαόν, τὸν ὁποῖον τέλος πάντων ἡ Ἀγγλία δὲν ἐξουσιάζει, ἀλλὰ μόνον προστατεύει. Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς θέλει εἰπεῖ· « τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον κηρύττομεν εἰς τὰ ἔθνη, μὴ » τὸ ψεύσετε εἰς ἓν τμήμα Ἑλληνικοῦ λαοῦ », καὶ ἡ κραταιὰ Βασιλεὺς ἡμετέρα χορηγοῦσα εἰς τοὺς Ἑπτανήσιους τὰ καλὰ, ὅπου ἀπολαύουσιν τῆς ἐλευθερίας της, θέλει ἀποδείξει, ὅτι ἡ φιλανθρωπία εἶναι ὁ λαμπρότερος ἀδάμας, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ στολίσῃ βασιλικὸν διάδημα.

1.1
 2.2
 3.3
 4.4
 5.5
 6.6
 7.7
 8.8
 9.9
 10.10
 11.11
 12.12
 13.13
 14.14
 15.15
 16.16
 17.17
 18.18
 19.19
 20.20
 21.21
 22.22
 23.23
 24.24
 25.25
 26.26
 27.27
 28.28
 29.29
 30.30
 31.31
 32.32
 33.33
 34.34
 35.35
 36.36
 37.37
 38.38
 39.39
 40.40
 41.41
 42.42
 43.43
 44.44
 45.45
 46.46
 47.47
 48.48
 49.49
 50.50
 51.51
 52.52
 53.53
 54.54
 55.55
 56.56
 57.57
 58.58
 59.59
 60.60
 61.61
 62.62
 63.63
 64.64
 65.65
 66.66
 67.67
 68.68
 69.69
 70.70
 71.71
 72.72
 73.73
 74.74
 75.75
 76.76
 77.77
 78.78
 79.79
 80.80
 81.81
 82.82
 83.83
 84.84
 85.85
 86.86
 87.87
 88.88
 89.89
 90.90
 91.91
 92.92
 93.93
 94.94
 95.95
 96.96
 97.97
 98.98
 99.99
 100.100

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ